

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. liepos 27 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje – Laikinas draudimas transliuoti ir leidimų transliuoti tam tikrų žiniasklaidos priemonių turinį sustabdymas – Įtraukimas į subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą – Tarybos kompetencija – Teisė į gynybą – Teisė būti išklausytam – Saviraiškos ir informacijos laisvė – Proporcingumas – Laisvė užsiimti verslu – Nediskriminavimo dėl pilietybės principas“

Byloje T-125/22

RT France, įsteigta Bulonė-Bijankūre (Prancūzija), atstovaujama *avocats* E. Piwnica ir M. Nguyen Chanh,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Lejeune, R. Meyer ir S. Emmerechts,

atsakovę,

palaikomą

Belgijos Karalystės, atstovaujamos C. Pochet, M. Van Regemorter ir L. Van den Broeck,

Estijos Respublikos, atstovaujamos N. Grünberg ir M. Kriisa,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, W. Zemamta ir T. Stéhelin,

Latvijos Respublikos, atstovaujamos K. Pommere, J. Davidoviča, I. Hūna, D. Ciemiņa ir V. Borodiņeca,

Lietuvos Respublikos, atstovaujamos K. Dieninio ir V. Kazlauskaitės-Švenčionienės,

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna ir A. Miłkowska,

Europos Komisijos, atstovaujamos D. Calleja Crespo, V. Di Bucci, J.-F. Brakeland ir M. Carpus Carcea,

* Proceso kalba: prancūzų.

ir

Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai, atstovaujamo
F. Hoffmeister, L. Havas ir M. A. De Almeida Veiga,

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (didžioji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai H. Kanninen, V. Tomljenović, S. Gervasoni,
D. Spielmann, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, E. Buttigieg, U. Öberg, R. Mastroianni
(pranešėjas), M. Brkan, I. Gálea, I. Dimitrakopoulou, D. Kukovec ir S. Kingston,

kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2022 m. birželio 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Pagal SESV 263 straipsnį pareikštu ieškiniu ieškovė *RT France* prašo panaikinti 2022 m. kovo 1 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2022/351, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 65, 2022, p. 5, toliau – ginčijamas sprendimas), ir 2022 m. kovo 1 d. Tarybos reglamentą (ES) 2022/350, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 65, 2022, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas) (toliau kartu – ginčijami aktai), tiek, kiek šie aktai susiję su ieškove.

Ginčo aplinkybės

- 2 Ieškovė yra Prancūzijoje įsteigta paprastoji akcinė bendrovė, kurioje yra vienintelis akcininkas; jos veikla – teminių kanalų transliavimas. Visas ieškovės akcinis kapitalas priklauso asociacijai ANO „TV Novosti“ (toliau – *TV Novosti*), savarankiškai, pelno nesiekiančiai ir akcinio kapitalo neturinčiai Rusijos Federacijos asociacijai, kurios buveinė yra Maskvoje (Rusija) ir kuri beveik visiškai finansuojama iš Rusijos valstybės biudžeto.
- 3 2015 m. rugsėjo 2 d. ieškovė sudarė susitarimą su *Conseil supérieur de l'audiovisuel* (Aukščiausioji audiovizualinės žiniasklaidos taryba (CSA), Prancūzija), tapusia *Autorité de régulation de la communication audiovisuels et numérique* (Audiovizualinių ir skaitmeninių ryšių reguliavimo institucija (*Arcom*), Prancūzija) dėl antžeminės televizijos paslaugos, pavadintos *RT France*, transliavimo. *RT France* veikia Prancūzijoje nuo 2017 m., o jos turinys per palydovus arba internetu taip pat transliuojamas visose prancūzakalbėse šalyse.

- 4 2014 m. kovo mėn. Rusijos Federacija neteisėtai aneksavo Krymo Autonominę Respubliką ir Sevastopolio miestą ir nuo to laiko nuolat vykdo destabilizavimo veiksmus Rytų Ukrainoje. Reaguodama į tai, Europos Sąjunga nustatė ribojamąsias priemones dėl Rusijos Federacijos veiksmų, ribojamąsias priemones dėl veiksmų, kuriais pažeidžiamas Ukrainos teritorinis vientisumas, suverenitetas ir nepriklausomybė arba jiems keliama grėsmė, ir ribojamąsias priemones dėl Rusijos Federacijos įvykdytos neteisėtos Krymo Autonominės Respublikos ir Sevastopolio miesto aneksijos.
- 5 Nuo 2021 m. pavasario padėtis Rusijos ir Ukrainos pasienyje tapo įtempta, nes Rusijos Federacija prie sienos su Ukraina dislokavo dideles ginkluotąsias pajėgas.
- 6 2021 m. birželio 24–25 d. išvadose Europos Vadovų Taryba paragino Rusijos Federaciją prisiimti visą atsakomybę už tai, kad būtų užtikrintas visiškas Minsko susitarimų įgyvendinimas, o tai yra pagrindinė bet kokio esminio Sąjungos pozicijos pakeitimo sąlyga. Ji pabrėžė, kad Sąjunga ir jos valstybės narės turi „ryžtingai ir koordinuotai reaguoti į bet kokią tolesnę Rusijos piktavališką, neteisėtą ir ardomąją veiklą, visapusiškai pasinaudodamos visomis turimomis [Europos Sąjungos] priemonėmis ir užtikrindamos veiksmų koordinavimą su partneriais“. Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba taip pat paprašė Europos Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausiasis įgaliotinis) pasiūlyti galimybes nustatyti papildomas ribojamąsias priemones, įskaitant ekonomines sankcijas.
- 7 2021 m. gruodžio 16 d. posėdyje priimtose išvadose Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad Rusijos Federacija turi skubiai sumažinti įtampą, susidariusią dėl karinių pajėgų telkimo prie jos sienos su Ukraina. Ji pakartojo visapusiškai remianti Ukrainos suverenitetą ir teritorinį vientisumą. Ragindama dėti diplomatines pastangas Europos Vadovų Taryba pareiškė, kad bet kokia tolesnė karinė agresija prieš Ukrainą kaip atsaką sukeltų didžiulių padarinių ir to kaina būtų didelė, įskaitant su partneriais koordinuojamas ribojamąsias priemones.
- 8 2022 m. sausio 24 d. Europos Sąjungos Taryba patvirtino išvadas, kuriose pasmerkė Rusijos Federacijos nuolatinius agresyvius veiksmus ir grasinimus Ukrainai ir paragino Rusijos Federaciją deeskaluoti padėtį, laikytis tarptautinės teisės ir konstruktyviai dalyvauti dialoge, taikant nustatytus tarptautinius mechanizmus. Priminusi 2021 m. gruodžio 16 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas Taryba pakartojo, kad bet kokia tolesnė vykdoma karinė agresija turėtų didžiulių padarinių ir jos kaina būtų didelė, be kita ko, koordinuojant su partneriais veiksmus būtų imtasi plataus spektro sektoriinių ir individualių ribojamųjų priemonių.
- 9 2022 m. vasario 15 d. *Gosudarstvennaya Duma Federal'nogo Sobranija Rossiskoi Federatsii* (Rusijos Federacijos Federalinio Susirinkimo Valstybės Dūma) balsavo už rezoliuciją kreiptis į prezidentą Vladimirą Putiną su prašymu pripažinti Rytų Ukrainos separatistų darinius nepriklausomomis valstybėmis.
- 10 2022 m. vasario 21 d. Rusijos Federacijos prezidentas pasirašė dekretą, kuriuo pripažino „Donecko liaudies respublika“ ir „Luhansko liaudies respublika“ pasiskelbusių teritorijų nepriklausomybę ir suverenitetą, ir davė nurodymą šiose teritorijose dislokuoti Rusijos ginkluotąsias pajėgas.
- 11 2022 m. vasario 22 d. vyriausiasis įgaliotinis Sąjungos vardu paskelbė pareiškimą, kuriame pasmerkė tokius veiksmus kaip šiurkštų tarptautinės teisės pažeidimą. Jis pranešė, kad Sąjunga reaguos į šiuos Rusijos Federacijos pažeidimus, skubiai imdamasi papildomų ribojamųjų priemonių.

- 12 2022 m. vasario 23 d. Taryba priėmė pirmąjį ribojamųjų priemonių rinkinį. Jos buvo susijusios, pirma, su apribojimais, taikomais ekonominiams santykiams su vyriausybės nekontroliuojamais Donecko ir Luhansko regionais, antra, su patekimo į kapitalo rinką apribojimais, be kita ko, uždraudžiant finansuoti Rusijos Federaciją, jos vyriausybę ir centrinį banką, ir, trečia, su vyriausybės narių, bankų, verslininkų, generolų ir 336 Rusijos Federacijos Federalinio Susirinkimo Valstybės Dūmos deputatų įtraukimu į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą.
- 13 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacijos prezidentas paskelbė apie karinę operaciją Ukrainoje ir tą pačią dieną Rusijos ginkluotosios pajėgos keliose šalies vietose pradėjo Ukrainos puolimą.
- 14 Tą pačią dieną vyriausiasis įgaliotinis Sąjungos vardu paskelbė pareiškimą, kuriame pasmerkė Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų „neišprovokuotą invaziją“ į Ukrainą ir nurodė, kad Sąjungos atsakas apims ir sektorines, ir individualias ribojamąsias priemones. Tą pačią dieną neeiliniame posėdyje priimtose išvadose Europos Vadovų Taryba ypač griežtai pasmerkė šią „neišprovokuotą ir nemotyvuotą <...> agresiją“ ir pareiškė, kad Rusijos Federacija savo neteisėtais kariniais veiksmais, už kuriuos ji turėtų atsakyti, šiurkščiai pažeidė tarptautinę teisę ir Jungtinių Tautų Chartijos principus ir pakenkė Europos ir viso pasaulio saugumui bei stabilumui. Ji, be kita ko, pareikalavo Rusijos Federacijos nutraukti savo dezinformacijos kampaniją ir išreiškė sutikimą dėl naujų ribojamųjų priemonių, taikomų keliems sektoriams ir turėsiančių sunkių ir milžiniškų padarinių Rusijos Federacijai.
- 15 2022 m. vasario 25 d. Europos Tarybos Ministrų Komitetas nusprendė sustabdyti Rusijos Federacijos atstovavimo Europos Taryboje teises pagal 1949 m. gegužės 5 d. Londone pasirašyto Europos Tarybos statuto 8 straipsnį ir nedelsiant įgyvendinti šį sprendimą dėl Rusijos Federacijos atstovavimo teisių Europos Tarybos Ministrų Komitete ir Parlamentinėje Asamblėjoje.
- 16 Tos pačios dienos pareiškimе Tarptautinio Baudžiamojo Teismo (TBT) prokuroras visoms karo veiksmams Ukrainos teritorijoje vykdančioms šalims priminė, kad pagal 2015 m. rugsėjo 8 d. pareiškimą, kuriuo pripažįstama šio teismo jurisdikcija, jis turi jurisdikciją tirti visus genocido nusikaltimus, nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus, padarytus Ukrainos teritorijoje nuo 2014 m. vasario 20 d.
- 17 Tą pačią dieną Taryba priėmė antrą ribojamųjų priemonių rinkinį. Pirmą, tai buvo individualios priemonės, skirtos politikams ir verslininkams, dalyvavusiems pažeidžiant Ukrainos teritorijos vientisumą. Antra, tai buvo ribojamosios priemonės, taikomos finansų, gynybos, energetikos, aviacijos ir kosmoso pramonės srityse. Trečia, tai buvo priemonės, kuriomis sustabdomas tam tikrų susitarimo nuostatų dėl priemonių, kuriomis siekiama palengvinti vizų išdavimą tam tikrų kategorijų Rusijos Federacijos piliečiams, prašantiems išduoti trumpalaikę vizą, taikymas.
- 18 2022 m. vasario 28 d. TBT prokuroras paskelbė apie savo sprendimą prašyti leidimo pradėti tyrimą dėl padėties Ukrainoje, remdamasis jo biuro išvadomis, padarytomis atlikus pirminį tyrimą, ir nusprendė, kad yra pakankamai įrodymų, leidžiančių manyti, jog nurodyti karo nusikaltimai ir nusikaltimai žmoniškumui Ukrainoje iš tikrųjų buvo padaryti klostantis įvykiams, į kuriuos jau buvo atsižvelgta atliekant pirminį tyrimą.
- 19 2022 m. vasario 28 d.–kovo 1 d. Taryba patvirtino trečią ribojamųjų priemonių rinkinį. Tai buvo individualios ir ekonominės priemonės, susijusios, be kita ko, su Sąjungos oro erdvės uždarymu Rusijos orlaiviams, finansinių pranešimų sistema SWIFT ir Rusijos centrinio banko ištekliams.

- 20 2022 m. kovo 1 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl Rusijos agresijos prieš Ukrainą (2022/2564(RSP)), kurioje, be kita ko, ypač griežtai pasmerkė Rusijos Federacijos „neteisėtą, neišprovokuotą ir nepateisinamą karinę agresiją“ prieš Ukrainą ir įsiveržimą į ją; pareikalavo, kad Rusijos Federacija nedelsdama nutrauktų visus karinius veiksmus Ukrainoje, besąlygiškai išvestų visas savo karines ir sukarintas pajėgas bei atitrauktų karinę įrangą iš visos tarptautiniu mastu pripažintos Ukrainos teritorijos ir visiškai gerbtų Ukrainos teritorinį vientisumą, suverenitetą ir nepriklausomybę, paisydama tarptautiniu mastu pripažintų jos sienų; pabrėžė, kad ši karinė agresija ir įsiveržimas yra sunkus tarptautinės teisės pažeidimas, ir paragino išplėsti sankcijų taikymo sritį, taip pat pažymėjo, kad sankcijomis siekiama strategiškai susilpninti Rusijos ekonomiką ir pramoninę bazę, ypač karinį pramoninį kompleksą, taigi, ir Rusijos Federacijos gebėjimą ateityje kelti grėsmę tarptautiniam saugumui. Minėtos rezoliucijos 31 punkte Parlamentas taip pat pasmerkė Rusijos valdžios institucijų, valstybinės žiniasklaidos ir Rusijos Federacijos sąjungininkų vykdomą informacinį karą, kurio tikslas – pateikti tikėtiną Rusijos žiaurumus paneigiančią versiją, teikiant menkinantį turinį ir melagingą informaciją apie Sąjungą, Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją (NATO) ir Ukrainą, todėl paragino visas valstybes nares nedelsiant sustabdyti visų Rusijos valstybinių žiniasklaidos kanalų transliavimo, įskaitant retransliavimą, licencijas.
- 21 Šiomis aplinkybėmis 2022 m. kovo 1 d. Taryba, remdamasi ESS 29 straipsniu, priėmė ginčijamą sprendimą ir, remdamasi SESV 215 straipsniu, ginčijamą reglamentą, siekdama uždrausti nuolatinius ir suderintus propagandos veiksmus, kuriais palaikoma Rusijos Federacijos karinė agresija prieš Ukrainą, nukreiptus į Sąjungos ir kaimyninių šalių pilietinę visuomenę, vykdomus per įvairias žiniasklaidos priemones, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai nuolat kontroliuoja Rusijos Federacijos vadovybė, nes tokie veiksmai kelia grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui.
- 22 Ginčijamų aktų 1–11 konstatuojamosiose dalyse nurodytos aplinkybės, buvusios iki juose numatytų ribojamųjų priemonių nustatymo (toliau – nagrinėjamos ribojamosios priemonės). Konkrečiai kalbant, ginčijamo sprendimo 5–11 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
- „(5) 2021 m. gegužės 10 d. išvadose Taryba pabrėžė, kad reikia toliau stiprinti Sąjungos ir valstybių narių atsparumą, taip pat jų gebėjimą kovoti su hibridinėmis grėsmėmis, įskaitant dezinformaciją, užtikrinant koordinuotą ir integruotą esamų ir galimų naujų kovos su hibridinėmis grėsmėmis priemonių naudojimą Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis, ir galimus atsakomuosius veiksmus hibridinių grėsmių srityje, įskaitant, *inter alia*, užsienio kišimąsi ir įtakos operacijas, kurie gali apimti prevencines priemones, taip pat užtikrinimą, kad priešiški valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai patirtų sąnaudų;
- (6) Rusijos Federacija vykdo sistemingą tarptautinę manipuliavimo žiniasklaida ir faktų iškraipymo kampaniją, siekdama sustiprinti savo vykdomą kaimyninių šalių ir Sąjungos ir jos valstybių narių destabilizavimo strategiją. Visų pirma propaganda ne kartą ir nuosekliai buvo nukreipta prieš Europos politines partijas, ypač rinkimų laikotarpiais, taip pat nukreipta prieš pilietinę visuomenę, prieglobsčio prašytojus, Rusijos etninių mažumų atstovus, seksualinių mažumų atstovus ir Sąjungos ir jos valstybių narių demokratinių institucijų veikimą;
- (7) siekdama pateisinti ir paremti savo agresiją prieš Ukrainą, Rusijos Federacija vykde nuolatinius ir suderintus propagandos veiksmus, nukreiptus prieš Sąjungos ir kaimyninių šalių pilietinę visuomenę, smarkiai iškraipydama faktus ir jais manipuliudama;

- (8) šie propagandos veiksmai buvo vykdomi per įvairias žiniasklaidos priemones, kurias tiesiogiai arba netiesiogiai nuolat kontroliuoja Rusijos Federacijos vadovybė. Tokie veiksmai kelia didelę tiesioginę grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir saugumui;
- (9) šių žiniasklaidos priemonių vaidmuo skatinant ir remiant agresiją prieš Ukrainą ir destabilizuojant jos kaimynines šalis yra esminis ir labai svarbus;
- (10) atsižvelgiant į padėties sunkumą ir reaguojant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, būtina laikantis Pagrindinių teisių chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma saviraiškos ir informacijos laisvės, pripažintos jos 11 straipsnyje, nustatyti papildomas ribojamąsias priemones siekiant skubiai sustabdyti tokių žiniasklaidos priemonių transliavimo veiklą Sąjungoje arba nukreiptą prieš Sąjungą. Šios priemonės turėtų būti taikomos, kol nebus nutraukta agresija prieš Ukrainą ir kol Rusijos Federacija ir su ja susijusios žiniasklaidos priemonės nenutrauks propagandinių veikslių prieš Sąjungą ir jos valstybes nares;
- (11) laikantis Pagrindinių teisių chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu ir teisės į nuosavybę, pripažintų jos 11, 16 ir 17 straipsniuose, šiomis priemonėmis neužkertamas kelias toms žiniasklaidos priemonėms ir jų darbuotojams vykdyti Sąjungoje kitą veiklą nei transliavimas, kaip antai tyrimai ir pokalbiai. Visų pirma šiomis priemonėmis nekeičiama pareiga paisyti teisių, laisvių ir principų, nurodytų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje, įskaitant Pagrindinių teisių chartiją, ir valstybių narių konstitucijose, atitinkamose jų taikymo srityse.“
- 23 2014 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimo 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014, p. 13), iš dalies pakeisto ginčijamu sprendimu, 4g straipsnis suformuluotas taip:
- „1. Draudžiama ūkio subjektams transliuoti arba sudaryti galimybes transliuoti, sudaryti palankesnes sąlygas transliuoti juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų, įtrauktų į IX priede išdėstytą sąrašą, teikiamą turinį arba kitaip prisidėti prie tokios transliacijos, be kita ko, jį perduodant ar platinant bet kokiomis priemonėmis, pavyzdžiui, kabeliniu, palydoviniu ryšiu, IP-TV, interneto paslaugų teikėjams, dalijimosi vaizdo medžiaga internetu platformomis ar taikomosiomis programomis, nesvarbu, ar jos yra naujos, ar iš anksto įdiegtos.
2. Visų transliavimo licencijų ir leidimų, taip pat perdavimo ir platinimo susitarimų su IX priede išvardytais juridiniais asmenimis, subjektais ar organizacijomis, galiojimas sustabdomas.“
- 24 Ieškovės pavadinimas buvo įtrauktas į Sprendimo 2014/512, iš dalies pakeisto ginčijamu sprendimu, IX priedą.
- 25 2014 m. liepos 31 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 246, 2014 8 21, p. 59), iš dalies pakeisto ginčijamu reglamentu, 2f straipsnyje nustatyta:
- „1. Draudžiama ūkio subjektams transliuoti arba sudaryti galimybes transliuoti, sudaryti palankesnes sąlygas transliuoti juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų, įtrauktų į XV priede išdėstytą sąrašą, teikiamą turinį arba kitaip prisidėti prie tokios transliacijos, be kita ko, jį perduodant ar platinant bet kokiomis priemonėmis, pavyzdžiui, kabeliniu, palydoviniu ryšiu,

IP-TV, interneto paslaugų teikėjams, dalijimosi vaizdo medžiaga internetu platformomis ar taikomosiomis programomis, nesvarbu, ar jos yra naujos, ar iš anksto įdiegtos.

2. Visų transliavimo licencijų ir leidimų, taip pat perdavimo ir platinimo susitarimų su XV priede išvardytais juridiniais asmenimis, subjektais ar organizacijomis, galiojimas sustabdomas.“

- 26 Ieškovės pavadinimas buvo įtrauktas į Reglamento Nr. 833/2014, iš dalies pakeisto ginčijamu reglamentu, XV priedą.
- 27 Pagal minėtas nuostatas visose Sąjungos šalyse buvo laikinai uždrausta bet kokiomis priemonėmis transliuoti, be kita ko, ieškovės teikiamą turinį.
- 28 Pagal Sprendimo 2014/512, iš dalies pakeisto 2022 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2022/327 (OL L 48, 2022, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 78, 2022 3 8, p. 45), 9 straipsnį šis sprendimas taikomas iki 2022 m. liepos 31 d. ir yra nuolat peržiūrimas. Prireikus jis atnaujinamas arba iš dalies pakeičiamas, jeigu Taryba mano, kad jo tikslai nebuvo pasiekti.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 29 2022 m. kovo 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 30 Atskiru dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, ieškovė pateikė laikinųjų apsaugos priemonių prašymą. Šis prašymas buvo atmestas 2022 m. kovo 30 d. Nutartimi *RT France / Taryba* (T-125/22 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:199), motyvuojant tuo, kad nebuvo įvykdyta skubos sąlyga ir kad įvertinus nagrinėjamus interesus priimtas Tarybai palankus sprendimas, o bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidėtas.
- 31 2022 m. kovo 22 d. sprendimu Bendrasis Teismas (penktoji kolegija), išklauses šalis, savo iniciatyva nusprendė taikyti byloje pagreitintą procedūrą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 151 straipsnio 2 dalį.
- 32 Bendrojo Teismo pirmininko siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą didžiajai kolegijai.
- 33 Kadangi trys didžiosios kolegijos nariai negalėjo dalyvauti nagrinėjant bylą, Bendrojo Teismo pirmininkas į kolegiją paskyrė kitus tris teisėjus.
- 34 2022 m. gegužės 3 d. Taryba pateikė atsiliepinimą į ieškinį.
- 35 Taikant Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalyje numatytas proceso organizavimo priemonės, apie kurias ieškovei ir Tarybai buvo pranešta atitinkamai 2022 m. gegužės 6 ir 18 d., pagal Procedūros reglamento 154 straipsnio 3 dalį joms buvo leista pateikti dubliką ir tripliką tik tam tikrais konkrečiais klausimais.
- 36 2022 m. gegužės 16 d. ieškovė pateikė dubliką, o Taryba 2022 m. gegužės 25 d. pateikė tripliką.
- 37 Dokumentais, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai atitinkamai 2022 m. kovo 14, 18 ir 30 d., balandžio 13 d., gegužės 10 ir 13 d., Komisija, Belgijos Karalystė, Lenkijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Estijos Respublika, vyriausiasis įgaliotinis, Lietuvos Respublika ir Latvijos Respublika

paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2022 m. gegužės 4, 20 ir 24 d. sprendimais didžiosios kolegijos pirmininkas leido Komisijai, Belgijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Lenkijos Respublikai, Estijos Respublikai, Lietuvos Respublikai, Latvijos Respublikai, o 2022 m. gegužės 11 d. nutartimi – vyriausiajam įgaliotiniui įstoti į bylą.

- 38 2022 m. gegužės 25 d. rašytinė proceso dalis buvo baigta.
- 39 Taikant Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalyje numatytas proceso organizavimo priemonės, šalių buvo paprašyta per teismo posėdį atsakyti į tam tikrus joms pateiktus klausimus.
- 40 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (didžioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir savo iniciatyva surengė teismo posėdį.
- 41 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2022 m. birželio 10 d. teismo posėdį.
- 42 Ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:
- panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie su ja susiję,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 43 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 44 Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Lenkijos Respublika, Komisija ir vyriausiasis įgaliotinis per teismo posėdį prašė atmesti ieškinį.

Dėl teisės

- 45 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais, grindžiamais atitinkamai teisės į gynybą, saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu ir nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimu. Ieškinio antrajame pagrinde ji taip pat nurodo antraeilį aspektą – abejones dėl Tarybos kompetencijos priimti ginčijamus aktus. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagrindas, grindžiamas asmens nenaudai priimto akto rengėjo kompetencijos neturėjimu, yra viešąja tvarka grindžiamas pagrindas, kurį Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju turi nagrinėti *ex officio* (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SV Capital / ABE*, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti klausimą, ar Taryba turėjo kompetenciją priimti ginčijamus aktus.

Dėl Tarybos kompetencijos priimti ginčijamus aktus

- 46 Ieškovė iš esmės teigia, kad tik nacionalinės reguliavimo institucijos, šiuo atveju *Arcom*, gali imtis veiksmų, siekdamos nubausti audiovizualinės žiniasklaidos veiklą vykdančią transliuotoją už netinkamą redakcinį turinį.

- 47 Taryba, palaikoma Belgijos Karalystės, Estijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio, nesutinka su ieškovės argumentais.
- 48 Pirmiausia reikia priminti, kad ESS 3 straipsnio 5 dalyje nustatyta:
„Palaikydama santykius su platesniu pasauliu, Sąjunga išsaugo ir skatina savo vertybes ir savo interesus bei prisideda prie savo piliečių apsaugos. Ji prisideda prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, <...> taip pat prie griežto tarptautinės teisės, įskaitant Jungtinių Tautų Chartijos principus, laikymosi ir jos plėtojimo.“
- 49 Dėl ginčijamo sprendimo reikia pažymėti, kad jis grindžiamas ESS 29 straipsniu. Pagal šią nuostatą, esančią ESS V antraštinės dalies 2 skyriuje „Konkrečios nuostatos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos“, Tarybai suteikiami įgaliojimai „priim[ti] sprendimus, kuriais išreiškiamas Sąjungos požiūris į tam tikrą geografinio arba teminio pobūdžio reikalą“. Pagal ESS 23 straipsnį Sąjunga pagal šį skyrių vykdomuose savo veiksmuose tarptautinėje arenoje vadovaujasi principais, siekia tikslų ir veiksmus vykdo remdamasi Sąjungos išorės veiksmų bendrosiomis nuostatomis, pateiktomis 1 skyriuje, įskaitant, remiantis ESS 21 straipsnio 1 dalimi, demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teisių visuotinumą ir nedalomumą, pagarbą žmogaus orumui, Jungtinių Tautų Chartijos ir tarptautinės teisės principų laikymąsi. ESS 24 straipsnio 1 dalyje patikslinta, kad „Sąjungos kompetencija bendros užsienio ir saugumo politikos srityje apima visas užsienio politikos sritis ir visus su Sąjungos saugumu susijusius klausimus <...>“.
- 50 Pagal jurisprudenciją iš kartu taikomų ESS 21, 23 straipsnių, 24 straipsnio 1 dalies, 25 straipsnio ir 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir ESS 29 straipsnio nuostatų matyti, kad „Sąjungos pozicijos“, kaip tai suprantama pagal pastarąjį straipsnį, yra sprendimai, kurie, pirma, patenka į bendros užsienio ir saugumo politikos sritį, apibrėžtą ESS 24 straipsnio 1 dalyje, antra, susiję su „tam tikr[u] geografinio ar teminio pobūdžio reikal[u]“ ir, trečia, nėra „operatyvūs veiksmai“, kaip tai suprantama pagal ESS 28 straipsnį, t. y. veiksmai, susiję su civilinėmis ar karinėmis operacijomis, kurias viena ar daugiau valstybių narių vykdo už Sąjungos ribų (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 41 ir 46 punktus).
- 51 Taigi sąvoka „Sąjungos pozicija“, kaip tai suprantama pagal ESS 29 straipsnį, aiškintina plačiai, o tai reiškia, kad jeigu laikomasi šio sprendimo 50 punkte nurodytų sąlygų, remiantis šiuo straipsniu gali būti priimti ne tik programinio pobūdžio ar vien ketinimų pareiškimų aktai, bet ir sprendimai, kuriais numatomos priemonės, galinčios tiesiogiai pakeisti teisinę asmenų padėtį. Be to, tai patvirtina SESV 275 straipsnio antros pastraipos formuluotė (2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 42 punktas).
- 52 Atsižvelgiant į tai, kad bendros užsienio ir saugumo politikos tikslai ir siekiai, išreikšti ESS 3 straipsnio 5 dalyje ir ESS 21 straipsnyje, yra plataus masto, ir į konkrečias su jais susijusias nuostatas, be kita ko, ESS 23 ir 24 straipsnius (šiuo klausimu žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 46 punktą), Taryba turi didelę diskreciją apibrėžti ribojamųjų priemonių, kurių Sąjunga imasi bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, dalyką (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 88 punktą). Taigi Taryba negali būti kritikuojama už tai, kad, jos nuomone, tarptautinės krizės, kilusios dėl Rusijos Federacijos agresijos prieš Ukrainą, akivaizdoje priemonės, būtinos reaguojant į didelę grėsmę taikai prie Sąjungos sienų ir tarptautinės teisės pažeidimą, galėtų apimti ir laikiną draudimą transliuoti tam tikrą žiniasklaidos priemonių, priklausančių, be kita ko, RT kanalų

- grupei (toliau – RT grupė), finansuojamai iš Rusijos valstybės biudžeto, turinį, motyvuojant tuo, kad jos palaiko šią agresiją tokiais veiksmais, kokie nurodyti ginčijamo sprendimo 7 konstatuojamojoje dalyje.
- 53 Iš ginčijamo sprendimo 8 konstatuojamosios dalies matyti, kad, Tarybos vertinimu, tokie veiksmai kelia didelę ir tiesioginę grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui, ir tai pateisina jos įsikišimą, atsižvelgiant į ESS V antraštinės dalies 2 skyriuje jai pripažįstamus įgaliojimus.
- 54 Taigi šis įsikišimas, kaip per teismo posėdį patikslino Taryba, tiesiogiai susijęs su ESS 21 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nurodytais bendros užsienio ir saugumo politikos tikslais, nes juo siekiama, pirma, apsaugoti Sąjungos vertybes, pagrindinius interesus, saugumą, nepriklausomybę ir vientisumą ir, antra, palaikyti taiką, užkirsti kelią konfliktams ir stiprinti tarptautinį saugumą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 115 ir 116 punktus).
- 55 Dėl Tarybos siekiamų tikslų pažymėtina, kad ginčijamų aktų 4–10 konstatuojamosiose dalyse nurodyta būtinybė apsaugoti Sąjungą ir jos valstybes nares nuo dezinformacijos ir destabilizavimo kampanijų, kurias vykdo Rusijos Federacijos vadovybės kontroliuojama žiniasklaida ir kurios kelia grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui tokiomis aplinkybėmis, kai prieš Ukrainą vykdoma karinė agresija. Vadinasi, kalbama apie viešuosius interesus, kuriais siekiama apsaugoti Sąjungos visuomenę ir kurie yra dalis bendros strategijos (žr. šio sprendimo 11, 12, 14, 17 ir 19 punktus) kuo skubiau nutraukti Ukrainos patiriamą agresiją.
- 56 Kadangi propaganda ir dezinformacijos kampanijos gali pakirsti demokratinių visuomenių pagrindus ir yra sudedamoji šiuolaikinio karo arsenalo dalis, nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taip pat imamasi Sąjungai siekiant tikslų, kurie jai priskirti pagal ESS 3 straipsnio 1 ir 5 dalis.
- 57 Taigi priimdama ginčijamą sprendimą Taryba įgyvendino kompetenciją, suteiktą Sąjungai Sutartimis pagal nuostatas, susijusias su bendra užsienio ir saugumo politika. Šios išvados negali paneigti ieškovės nurodyta aplinkybė, kad pagal Prancūzijos nacionalinės teisės aktus teisė nubausti televizijos transliuotoją už netinkamą redakcinį turinį priklauso *Arcom* kompetencijai. Viena vertus, Sąjungos įgaliojimai, įskaitant įgaliojimus, susijusius su bendra užsienio ir saugumo politika, negali būti atmetami dėl to, kad pagal nacionalinę teisę įgaliojimai suteikti administracinės valdžios institucijai ar ši juos įgyvendina, arba priklausyti nuo to. Taigi aplinkybė, kad nacionalinė administracinės valdžios institucija turi kompetenciją nustatyti sankcijas, neužkerta kelio Tarybai pripažinti kompetencijai nustatyti ribojamąsias priemones, kuriomis siekiama laikinai uždrausti platinti ieškovės turinį ir kurios gali būti atšaukiamos.
- 58 Kita vertus, reikia pažymėti, kad nacionalinėms administracinės valdžios institucijoms vidaus teisės aktais suteikta kompetencija nesiekia tų pačių tikslų, ji nėra grindžiama tais pačiais motyvais ar vertybėmis ir negali užtikrinti tokių pačių rezultatų kaip vienodi ir neatidėliotini veiksmai visoje Sąjungos teritorijoje, kaip antai tokie, kurie gali būti įgyvendinami pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką. Taip pat reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis skirta ieškovės turinį transliuojantiems subjektams ir kitiems jo IX priede išvardytiems televizijos transliuotojams, uždraudžiant jiems transliuoti minėtą turinį bet kokiomis priemonėmis, taip pat kabeliniu, palydoviniu ryšiu ar per IP televiziją (žr. šio sprendimo 23 punktą). Kadangi toks draudimas taikomas neatsižvelgiant į valstybę narę, kurioje įsteigti minėti subjektai, ir nepaisant ieškovės turinio transliavimo būdo, darytina išvada, kad ginčijamu sprendimu siekiamo rezultato nebūtų buvę galima pasiekti pasitelkus nacionalines reguliavimo institucijas, kurių kompetencija apsiriboja valstybės narės, kuriai jos priklauso, teritorija.

- 59 Be to, nors ieškovė nenurodė Sąjungos vidaus kompetencijos padalijimo, tuo, kad Taryba priėmė sprendimą pagal ESS 29 straipsnį, negali leisti suabejoti Sąjungos galimybe audiovizualinių paslaugų srityje imtis veiksmų remiantis SESV reglamentuojama kitų kategorijų kompetencija, be kita ko, Sąjungai pagal SESV 4 straipsnio 2 dalį suteikta kompetencija reguliuoti vidaus rinką.
- 60 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal ESS 40 straipsnio antrą pastraipą SESV 3–6 straipsniuose nurodytos politikos įgyvendinimas neturi daryti poveikio Sutartyse nustatytų procedūrų taikymui ir numatytų institucijų įgaliojimų atitinkamai apimčiai Sąjungai įgyvendinant įgaliojimus pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką.
- 61 Vadinas, Sąjungos įgaliojimai pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką ir pagal SESV trečiosios dalies nuostatas, susijusias su Sąjungos politika ir vidaus veiksmis, nėra tarpusavyje nesuderinami, o papildo vieni kitus, jų taikymo sritys nėra tapačios ir jais siekiama skirtingų tikslų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-130/10, EU:C:2012:472, 66 punktą).
- 62 Dėl Tarybos kompetencijos priimti ginčijamą reglamentą reikia pažymėti, kad pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį, kai tai numatyta pagal ESS V antraštinės dalies 2 skyriaus nuostatas priimtame sprendime, Taryba gali nustatyti ribojamąsias priemones fiziniams ar juridiniams asmenims, grupėms ar nevalstybiniais subjektams (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *CW / Taryba*, T-224/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:375, 68 punktą).
- 63 Šiuo atveju, kadangi Taryba galėjo pagrįstai priimti ginčijamą sprendimą remdamasi ESS 29 straipsniu, darytina išvada, kad priimti ginčijamą reglamentą remiantis SESV 215 straipsnio 2 dalimi buvo būtina, kaip matyti iš jo 12 konstatuojamosios dalies, siekiant užtikrinti vienodą jo įgyvendinimą Sąjungos teritorijoje. Kadangi nagrinėjamos ribojamosios priemonės gali būti įgyvendintos tik nustatčius ūkio subjektams laikiną draudimą transliuoti ieškovės audiovizualinį turinį, akivaizdu, kad, kaip pabrėžė kai kurios įstojusios į bylą šalys, laikiną draudimą transliuoti ieškovės turinį visoje Sąjungos teritorijoje galima buvo geriau vieningai įgyvendinti Sąjungos, o ne nacionaliniu lygmeniu. Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, šioje byloje Tarybos nustatytos priemonės negali būti laikomos visišku ekonominių ir finansinių santykių su trečiąja šalimi nutraukimu pagal SESV 215 straipsnio 1 dalį, nes, kaip nurodyta pirma, ginčijamas reglamentas buvo priimtas pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį.
- 64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindo aspektas, grindžiamas Tarybos kompetencijos neturėjimu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu

- 65 Ieškovė priekaištuoja Tarybai, kad ši ginčijamus aktus priėmė pažeisdama jos teisę į gynybą ir nuo šios teisės neatsiejamą rungimosi principą. Pirma, pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 ir 48 straipsnius ieškovei užtikrinama teisė į gynybą, todėl ji turėjo būti išklaudyta iš anksto arba jai turėjo būti bent leista pateikti pastabas po to, kai susipažino su bylos medžiaga. Antra, siekiant paisyti Chartijos 47 straipsnyje užtikrinamos teisės į veiksmingą teisminę gynybą, prieš priimant sprendimą įtraukti ieškovės pavadinimą į aptariamus sąrašus jai buvo būtina žinoti motyvus, kuriais Taryba ketino jį grįsti.

- 66 Ieškovės teigimu, ginčijamais aktais neabejotinai daroma didelė ir nepataisoma žala jos interesams, sukeliant sunkių ekonominių, finansinių ir žmogiškųjų pasekmių, nes ji nebegalės vykdyti savo veiklos. Ieškovė taip pat teigia, kad ginčijamais aktais padaryta didelė žala jos reputacijai, nes juose ji pristatoma kaip išimtinai ir nuolat Rusijos valdžios kontroliuojama žiniasklaidos priemonė ir dėl to jos veikla yra diskredituojama.
- 67 Iš anksto individualiai nepranešus apie nagrinėjamas ribojamąsias priemones, iš ieškovės buvo atimtos jos teisės. Be to, prieš priimant ginčijamus aktus su ieškove oficialiai ar neoficialiai Sąjungos ar nacionaliniu lygmeniu nesusisiekė nei politiniai, nei instituciniai atstovai.
- 68 Dublike ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijamų aktų motyvai yra pasikartojantys ir tautologiniai, taip pat nepakankamai atsižvelgta į Sąjungos teismų jurisprudencijoje nustatytus reikalavimus. Be to, atsiliepime į ieškinį Taryba tik perfrazavo ar pakartojo minėtų aktų konstatuojamąsias dalis, nes, ieškovės teigimu, jos neleidžia patvirtinti ar pateisinti propagandinės veiklos, dėl kurios jai priekaištaujama. Be to, tai, kad ji galėjo pareikšti šį ieškinį ir kartu pateikti laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, negali patvirtinti, kad ji gavo pakankamai informacijos iš motyvų, kuriais grindžiamas nagrinėjamas laikinas draudimas transliuoti.
- 69 Ieškovė taip pat mano, kad vien Tarybos nurodytų ypatingos skubos aplinkybių, susijusių su karinės agresijos prieš Ukrainą pradžia, nepakanka, kad būtų pateisintas jos teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimas.
- 70 Ieškovės teigimu, jai nustatytas bendras ir absoliutus draudimas transliuoti yra tik simbolinis ir negali būti laikomas atkirčiu, kuriuo siekiama atkurti taiką ir stabilumą Europos žemyne. Toks draudimas visiškai nebūtinai tikslui, kurio, kaip tvirtinama, juo siekiama, ir turi tikslinės ribojamosios priemonės, kurios turėjo būti imtasi paisant ieškovės teisės į gynybą, požymių. Tai, kad ieškovė gali pasinaudoti veiksminga teismine kontrole nešališkame teisme, taip pat neleidžia pašalinti ginčijamų aktų priėmimo procedūros pažeidimo.
- 71 Galiausiai dėl argumentų, kuriais ieškovė būtų galėjusi remtis, jei būtų išklaudyta arba jei prieš priimant ginčijamus aktus būtų susipažinusi su jų motyvais, ji teigia, kad būtų galėjusi įrodyti, pirma, pusiausvyrą, kurią ji užtikrino rinkdamasi laidų dalyvius ir transliuodama pasisakymus savo žiniasklaidoje, ir, antra, pateikiamų teiginių tikrumą. Be to, tai, kad *Arcom* niekada nėra nubaudusi ieškovės, yra realus įrodymas, kad platinamas turinys nėra propaganda. Atsižvelgiant į šiuos argumentus, procedūros rezultatas galėjo būti kitoks.
- 72 Taryba, palaikoma Belgijos Karalystės, Estijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio, nesutinka su ieškovės argumentais.
- 73 Po dublike pateiktų patikslinimų ieškinio pirmąjį pagrindą reikia laikyti iš esmės susidedančiu iš dviejų dalių: pirmoji dalis grindžiama nepakankamu ginčijamų aktų motyvavimu ieškovės atžvilgiu, o antroji – ieškovės teisės būti išklaudytai nepaisymu prieš priimant ginčijamus aktus.
- 74 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį.

Dėl antros dalies, iš esmės grindžiamos ieškovės teisės būti išklaustyta nepaisymu

- 75 Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta teisė būti išklaustyta per bet kurią procedūrą, kuri yra neatsiejama nuo teisės į gynybą paisymo, užtikrina kiekvienam asmeniui galimybę deramai ir realiai pareikšti savo nuomonę per administracinę procedūrą prieš priimant sprendimą, kuris gali neigiamai paveikti jo interesus (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 34 ir 36 punktus ir 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 65 ir 67 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 76 Vykstant procedūrai dėl sprendimo įtraukti asmens pavardę į akto dėl ribojamųjų priemonių priede esantį sąrašą priėmimo teisės į gynybą paisymu reikalaujama, kad kompetentinga Sąjungos institucija praneštų atitinkamam asmeniui motyvus ir pateiktų prieš jį surinktus įrodymus, kuriais ketina grįsti savo sprendimą. Pranešdama šiuos duomenis kompetentinga Sąjungos institucija turi leisti šiam asmeniui veiksmingai pareikšti nuomonę dėl jo atžvilgiu nurodytų motyvų (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111 ir 112 punktus).
- 77 Vis dėlto Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje pripažįstami joje įtvirtintų teisių įgyvendinimo apribojimai, jeigu atitinkamu apribojimu paisoma nagrinėjamos pagrindinės teisės esminio turinio ir, laikantis proporcingumo principo, jis yra būtinas ir realiai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 101 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra ne kartą konstatavęs, kad teisė į gynybą gali būti ribojama ir nuo jos gali būti nukrypstama, ir tai gali būti daroma tiek ribojamųjų priemonių, nustatytų pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką, srityje (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), tiek kitose srityse (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Dokter ir kt.*, C-28/05, EU:C:2006:408, 75 ir 76 punktus ir 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33 punktą).
- 78 Be to, teisės į gynybą pažeidimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes, visų pirma į nagrinėjamo akto pobūdį, jo priėmimo aplinkybes ir atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 79 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šioje ieškinio dalyje ieškovė cituoja Chartijos 48 straipsnį „Nekaltumo prezumpcija ir teisė į gynybą“, tačiau to nepagrindžia konkrečiais argumentais. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė nepaaiškino, kaip galėjo remtis Chartijos 48 straipsnio 2 dalimi ar iš šios nuostatos kildinti kitokią apsaugą nei ta, kurią ji galėjo gauti pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą, ar didesnę apsaugą nei ši apsauga. Tokiomis aplinkybėmis nereikia atskirai nagrinėti nurodomo priekaišto, grindžiamo Chartijos 48 straipsnio pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *First Islamic Investment Bank / Taryba*, T-161/13, EU:T:2015:667, 68 punktą).
- 80 Dėl teisės būti išklaustyta paisymo pažymėtina, jog iš jurisprudencijos matyti, kad, kai kalbama apie pradinį sprendimą įtraukti asmens pavardę ar subjekto pavadinimą į asmenų ir subjektų, kurių lėšos išaldomos, sąrašą, Taryba neprivalo atitinkamam asmeniui ar subjektui iš anksto pranešti motyvų, kuriais ketina pagrįsti šį įtraukimą. Iš tiesų dėl paties tokios priemonės

- pobūdžio, kad ji neprarastų savo veiksmingumo, būtina turėti galimybę tokią priemonę nustatyti netikėtai ir taikyti nedelsiant (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 punktą). Tarybai adresuotu prašymu atitinkamas asmuo ar subjektas taip pat turi teisę pareikšti savo nuomonę dėl šių įrodymų po to, kai aktas priimamas (2013 m. vasario 20 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, T-492/10, EU:T:2013:80, 72 punktas).
- 81 Toks nukrypimas nuo pagrindinės teisės būti išklausytam per procedūrą, vykstančią prieš nustatant ribojamąsias priemones, pateisinamas būtinybe užtikrinti lėšų išaldymo priemonių veiksmingumą ir galiausiai viršesniais su saugumu ar Sąjungos ir jos valstybių narių tarptautiniais santykiais susijusiais motyvais (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 82 Nagrinėjamu atveju, pirma, dėl ieškovės argumento, kad Taryba turėjo jai asmeniškai pranešti apie ginčijamus aktus, nes juose nustatomos ieškovei taikomos ribojamosios priemonės, pažymėtina, kad nors nustatant momentą, nuo kada pradedamas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas, atsižvelgiama į aplinkybę, jog nebuvo asmeniškai pranešta apie ginčijamus aktus, vien to nepakanka tam, kad jie būtų panaikinti. Nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikia nė vieno argumento, įrodančio, kad dėl to, jog jai nebuvo asmeniškai pranešta apie šiuos aktus, buvo padarytas jos teisių pažeidimas, kuris pateisintų šių aktų, kiek jie susiję su ieškove, panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *DenizBank / Taryba*, T-798/14, EU:T:2018:546, 92 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 83 Antra, kalbant apie tai, kad prieš nustatydamą nagrinėjamas ribojamąsias priemones Taryba nepateikė ieškovei jų nustatymą pagrindžiančių motyvų ir įrodymų, ir apie tariamą jos teisės būti išklausytai pažeidimą, reikia pažymėti, kad šios priemonės yra laikinas draudimas transliuoti, o ne asmeninių lėšų išaldymas.
- 84 Nors jurisprudencijoje leidžiamas nukrypimas nuo pagrindinės teisės būti išklausytam tuo atveju, kai priimamas pirminis sprendimas išaldyti lėšas, kuris pagal savo pobūdį turi galėti sukelti netikėtumo efektą ir būti taikomas nedelsiant, kad nebūtų pakenkta jo veiksmingumui (žr. šio sprendimo 80 punktą), niekas nedraudžia tokio nukrypimo leisti ir tuo atveju, kai, atsižvelgiant į konkrečias tam tikro atvejo aplinkybes, kai būtina labai skubiai imtis veiksmų, priemonės įgyvendinimas nedelsiant yra būtinas jos veiksmingumui užtikrinti, atsižvelgiant į ja siekiamus tikslus, ir, be kita ko, kad ji neprarastų prasmės ir veiksmingumo.
- 85 Nagrinėjamu atveju reikia patikrinti, ar, atsižvelgiant į reikalavimus, kylančius iš ESS 3 straipsnio 1 ir 5 dalių ir ESS 21 straipsnio 1 dalies bei 2 dalies a ir c punktų, susijusių, be kita ko, su Sąjungos vertybių ir jos saugumo užtikrinimu bei tarptautinės taikos ir saugumo išsaugojimu laikantis tarptautinės teisės, visų pirma Jungtinių Tautų Chartijos principų, dėl to, kad ieškovė nebuvo iš anksto informuota apie Tarybos sprendimą laikinai uždrausti jai bet kokia forma transliuoti turinį, buvo pažeista jos teisė būti išklausytai.
- 86 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės susijusios su neeilinėmis aplinkybėmis ir jų imtasi ypač skubiai (žr. šio sprendimo 9–18 punktus), apie jas kalbama ginčijamų aktų 10 ir 11 konstatuojamosiose dalyse, kuriose Taryba taip pat įvertino skirtingus interesus, atsižvelgdama, be kita ko, į Chartijoje pripažįstamų pagrindinių teisių ir laisvių paisymą. Antra, tokiomis aplinkybėmis nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra sudedamoji dalis beprecedenčio masto priemonių, kurių Taryba ėmėsi per paskutinę 2022 m.

vasario mėn. savaitę, kai 2022 m. vasario 21 d. buvo pirmą kartą pažeistas Ukrainos teritorinis vientisumas, Rusijos prezidentui pripažinus Donecko ir Luhansko regionų nepriklausomybę ir suverenitetą ir davus nurodymą Rusijos ginkluotosioms pajėgoms įsiveržti į šias teritorijas (žr. šio sprendimo 10–12 punktus), ir 2022 m. kovo mėn. pradžioje. Kaip teisingai pažymėjo Taryba, spartus situacijos blogėjimas ir padarytų pažeidimų sunkumas apsunkino bet kokią ribojamųjų priemonių, skirtų užkirsti kelią konflikto išplitimui, keitimą. Taigi šiomis aplinkybėmis Sąjunga greitai sureagavo į tarptautinėje teisėje nustatytą *erga omnes* įpareigojimų pažeidimą, kad visomis priemonėmis, neapimančiomis jos turimos jėgos panaudojimo, būtų užkirstas kelias Rusijos Federacijos karinei agresijai prieš Ukrainą.

- 87 Be to, nagrinėjamų ribojamųjų priemonių nustatymas iš karto po karinės agresijos pradžios, siekiant užtikrinti visišką jų veiksmingumą, taip pat atitinka reikalavimą imtis įvairių greitojo reagavimo į šią agresiją būdų, visų pirma atsižvelgiant į Tarybos ir vyriausiojo įgaliotinio per teismo posėdį pabrėžtą aplinkybę, kad tuo metu minėta agresija buvo suvokiama kaip trumpalaikė. Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad, kaip Taryba nurodė per teismo posėdį, atsižvelgiant į tokį reikalavimą, ieškovei nebuvo įmanoma suteikti tikrai pakankamo termino, kad ji galėtų pateikti pastabas prieš priimančią ginčijamus aktus, nepakenkiant nagrinėjamų ribojamųjų priemonių veiksmingumui (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 8 d. Sprendimo *Ocean Capital Administration ir kt. / Taryba*, T-332/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:308, 191 punktą). Taigi įgyvendinant bendrą Sąjungos strategiją, kad būtų reaguojama greitai, vieningai, laipsniškai ir koordinuotai, visų nustatytų ribojamųjų priemonių skubos ir veiksmingumo reikalavimais pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį pateisinamas jos 41 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo ribojimas (žr. šio sprendimo 77 punktą), nes šios priemonės realiai atitinka Sąjungos pripažįstamus bendrojo intereso tikslus, kaip antai ginčijamų aktų 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytą tikslą apsaugoti Sąjungos viešąją tvarką ir visuomenės saugumą.
- 88 Antra, kaip teisingai pažymi Taryba, įgyvendinant kovos su vadinamosiomis hibridinėmis grėsmėmis strategiją, kurią ji jau buvo nurodžiusi savo 2021 m. gegužės 10 d. išvadose (žr. ginčijamų aktų 5 konstatuojamąją dalį), tam, kad būtų išlaikytas demokratinių diskusijų vientisumas Europos visuomenėje, prasidėjus ginkluotam konfliktui buvo privaloma ir skubu nustatyti ribojamąsias priemones, skirtas žiniasklaidos priemonėms, kaip antai ieškovei, finansuojamoms iš Rusijos valstybės biudžeto ir tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms Rusijos, kuri yra šalis agresorė, vadovybės, nes jos vykdo nuolatinę ir suderintą dezinformavimo ir manipuliavimo faktais veiklą.
- 89 Kaip nurodo Taryba, vyriausiasis įgaliotinis ir kitos įstojusios į bylą šalys, reikia pažymėti, kad intensyvus pirmųjų karinės agresijos prieš Ukrainą dienų nušvietimas žiniasklaidoje, kaip matyti iš įvairios informacijos, paimtos iš viešų šaltinių, kuriuos Taryba pridėjo prie bylos medžiagos, vyko kritiniu momentu, kai žiniasklaidos priemonių, kaip antai ieškovės, veiksmai galėjo daryti ypač žalingą poveikį viešajai nuomonei, taip kartu sukeldami galimą grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui.
- 90 Šiuo klausimu taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad audiovizualinės žiniasklaidos priemonių, per kurias informacija, be kita ko, pateikiama taip, kad jos gavėjams gali išteigti, kaip jie turėtų ją vertinti, poveikis yra daug greitesnis ir stipresnis nei spaudos, nes vaizdais gali perduoti pranešimus, kurių negali perduoti spauda (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 181 ir 182 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

- 91 Taigi itin ypatingomis šios bylos aplinkybėmis, minėtomis šio sprendimo 86–90 punktuose, Taryba, remdamasi vyriausiojo įgaliojimo ir Komisijos siūlymu, teisingai nusprendė imtis veiksmų kuo skubiau, nuo pirmųjų karo dienų, siekdama išvengti pavojaus, kad nagrinėjamų ribojamųjų priemonių veiksmingumas būtų labai susilpnintas ar net iš esmės išnyktų, visų pirma uždrausdama transliuoti turinį, įskaitant ieškovės turinį, kad būtų laikinai sustabdyta tokio už karinę agresiją prieš Ukrainą pasisakančio propagandos platintojo veikla Sąjungos teritorijoje.
- 92 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, turint omenyje visiškai išskirtines aplinkybes, kuriomis priimti ginčijami aktai, t. y. prie Sąjungos sienų prasidėjusį karą, jais siekiamą tikslą ir juose numatytų ribojamųjų priemonių veiksmingumą, darytina išvada, kad Sąjungos institucijos neprivalėjo išklausti ieškovės prieš pirmą kartą įtraukdamos jos pavadinimą į nagrinėjamus sąrašus, todėl jos teisė būti išklaustyta nebuvo pažeista.
- 93 Bet kuriuo atveju pagal suformuotą jurisprudenciją teisės aktą galima panaikinti dėl teisės į gynybą, visų pirma teisės būti išklaustam, pažeidimo tik tada, kai nustatoma, kad jei nebūtų buvę tokio pažeidimo, darant prielaidą, kad jis įrodytas, iki šio akto priėmimo vykusios administracinės procedūros rezultatas galėjo būti kitoks, o tai turi įrodyti asmuo, kuris remiasi tokiu pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 38 punktą; 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *Vnesheconombank / Taryba*, C-731/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:500, 73 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Sberbank of Russia / Taryba*, T-732/14, EU:T:2018:541, 125 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 94 Jei buvo padarytas teisei būti išklaustam įtakos turėjęs pažeidimas, Sąjungos teismas turi patikrinti, ar, atsižvelgiant į konkrečias bylos faktines ir teises aplinkybes, aptariama procedūra galėjo pasibaigti kitaip (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 40 punktą ir 2020 m. vasario 12 d. Sprendimo *Kibelisa Ngambasai / Taryba*, T-169/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:58, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 95 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad motyvai, kuriais Taryba rėmėsi nustatydamą nagrinėjamas ribojamąsias priemones ir kurie nurodyti ginčijamų aktų konstatuojamosiose dalyse, iš esmės yra tai, kad ieškovė yra iš Rusijos Federacijos biudžeto finansuojama ir jos vadovybės nuolat kontroliuojama žiniasklaidos priemonė. Be to, Taryba nusprendė, kad ieškovė kartu su kitais subjektais, kurių pavardės ar pavadinimai nurodyti ginčijamų aktų prieduose, vykdė propagandos veiksmus, be kita ko, palaikydama karinę agresiją prieš Ukrainą. Grįsdama šiuos motyvus Taryba prie bylos medžiagos kaip atsiliepimo į ieškinį priedus pridėjo kelis įrodymus, susijusius tiek su nuolatine ieškovės kontrole, tiek su jos propagandine veikla.
- 96 Reikia konstatuoti, kad aptariamus įrodymus sudaro ieškovės televizijos laidos ir jos interneto svetainėje paskelbti straipsniai, kurie buvo viešai platinami, be kita ko, pačiomis pirmosiomis karo dienomis ir iš karto po jų. Atsižvelgiant į šiuos įrodymus, Taryba pagrįstai nusprendė, kad ieškovės transliuojamas turinys reiškia veiklą, kuria palaikoma karinė agresija prieš Ukrainą (žr. šio sprendimo 172–188 punktus). Taigi reikia konstatuoti, kad net jeigu ieškovė būtų išklaudyta, jos pastabos neleistų suabejoti tuo, kad šios programos buvo transliuojamos, kad šie straipsniai buvo skelbiami ir kad galiausiai šis turinys buvo transliuojamas Sąjungos visuomenei.
- 97 Be to, dublike ir per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė nurodė, kad argumentai ir įrodymai, kuriuos ji būtų galėjusi pateikti, jei būtų išklaudyta arba būtų susipažinusi su motyvais prieš priimant ginčijamus aktus, buvo tokie patys kaip ir tie, kurie

nurodyti jos procesiniuose dokumentuose, ir jais siekiama įrodyti, pirma, pusiausvyrą, kurią ji užtikrino rinkdamasi laidų dalyvius ir transliuodama pasisakymus savo žiniasklaidoje, ir, antra, pateikiamų teiginių tikrumą. Tačiau, kaip triplike pabrėžia Taryba, nors iš ieškovės pateiktų įrodymų matyti, kad yra epizodų, kuriuose išreiškiami kiti požiūriai į padėtį Ukrainoje, jie negali įrodyti, kad apskritai nušviesdama agresiją žiniasklaidoje ieškovė išlaikė pusiausvyrą, kiek tai susiję su pašnekovų, turinio, vaizdų ir pasisakymų šiuose epizoduose pasirinkimu (žr. šio sprendimo 189 ir 190 punktus).

- 98 Galiausiai tai, kad *Arcom* niekada nebuvo nubaudusi ieškovės, neturi reikšmės ir bet kuriuo atveju neįrodo, kad prie bylos medžiagos Tarybos pridėtuose vaizdo įrašuose esančios laidos nebuvo propagandos veiksmai, kuriais palaikoma karinė agresija prieš Ukrainą.
- 99 Vadinas, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes ir į visus ieškovės ir Tarybos pateiktus įrodymus, nė vienas ieškovės argumentas neleidžia įrodyti, kad procedūros baigtis galėjo būti kitokia, jeigu ieškovė būtų išklaudyta prieš nustatant nagrinėjamas priemones arba jeigu jai būtų iš anksto pranešta apie motyvus, susijusius su jų taikymu.
- 100 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį, iš esmės grindžiamą teisės į gynybą pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos nepakankamu ginčijamų aktų motyvavimu ieškovės atžvilgiu

- 101 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šioje dalyje ieškovė tik nurodo teisę į veiksmingą teisminę gynybą, tačiau jos nepagrindžia konkrečiais argumentais. Šiomis aplinkybėmis nereikia atskirai nagrinėti nurodomo priekaišto, grindžiamo teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu (žr. šio sprendimo 79 punktą).
- 102 Dėl nurodomo nepakankamo ginčijamų aktų motyvavimo primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, pareiga nurodyti asmens nenaudai priimto akto motyvus, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2021 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Al-Tarazi / Taryba*, T-260/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:187, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 103 Reikia priminti ir tai, kad SESV 296 straipsnyje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie ginčijamo akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, t. y. į akto turinį, į nurodytų motyvų pobūdį ir į asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, su kuriais aktas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas yra pakankamas, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Rosneft ir kt. / Taryba*, C-732/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:727, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 104 Pirma, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Rosneft ir kt. / Taryba*, C-732/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:727, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Antra, akto

- motyvų tikslumo laipsnis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms ar su terminais susijusioms sąlygoms, kuriomis jis turi būti priimtas (žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Sberbank of Russia / Taryba*, T-732/14, EU:T:2018:541, 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 105 Jurisprudencijoje taip pat išaiškinta, kad Tarybos priimto akto, kuriame nustatyta ribojamoji priemonė, motyvuose turi būti nurodytas ne tik šios priemonės teisinis pagrindas, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog tokia priemonė turi būti taikoma suinteresuotajam asmeniui (žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Sberbank of Russia / Taryba*, T-732/14, EU:T:2018:541, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 106 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia pažymėti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės nukreiptos į tam tikrų audiovizualinės žiniasklaidos priemonių, turinčių priklausomybės ryšių su Rusijos Federacija (tarp jų yra ir ieškove), transliuojamą turinį, todėl tai yra ieškovei žinomos aplinkybės (žr. šio sprendimo 9–20 punktus).
- 107 Be to, kaip teisingai pažymi Taryba, pirma, ginčijamų aktų 4 konstatuojamojoje dalyje nurodomos 2022 m. vasario 24 d. Europos Vadovų Tarybos išvados (žr. šio sprendimo 14 punktą), kuriose ji ypač griežtai pasmerkė „neišprovokuotą ir nemotyvuotą Rusijos Federacijos karinę agresiją“ prieš Ukrainą, paragino skubiai parengti ir priimti naują individualių ir ekonominių sankcijų rinkinį ir, be kita ko, pareikalavo Rusijos Federacijos nutraukti dezinformacijos kampaniją. Antra, ginčijamų aktų 5 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į 2021 m. gegužės 10 d. Tarybos išvadą, kuriose ji pabrėžė būtinybę dar labiau sustiprinti Sąjungos ir valstybių narių atsparumą, taip pat jų gebėjimą kovoti su hibridinėmis grėsmėmis, įskaitant dezinformaciją, visų pirma užsienio kišimasi ir įtakos operacijas.
- 108 Be to, ginčijamų aktų 6–9 konstatuojamosiose dalyse patikslinami juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų įtraukimo į nagrinėjamus sąrašus motyvai. Konkrečiau kalbant, 7 konstatuojamojoje dalyje nurodomi Rusijos Federacijos nuolatiniai ir suderinti propagandos veiksmai, be kita ko, nukreipti prieš Sąjungos pilietinę visuomenę, siekiant pateisinti ir palaikyti agresiją Ukrainoje. Ginčijamų aktų 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse patikslinta, kad žiniasklaidos priemonės, kurioms taikoma laikino draudimo transliuoti priemonė, yra tos, per kurias buvo vykdomi minėti propagandos veiksmai ir kurias tiesiogiai arba netiesiogiai nuolat kontroliuoja Rusijos Federacijos vadovybė. Galiausiai šiose konstatuojamosiose dalyse taip pat nurodytos priežastys, kuriomis remiantis buvo nustatytos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, t. y. pirma, tai, kad tokie veiksmai kelia didelę ir tiesioginę grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui ir, antra, kad šių žiniasklaidos priemonių vaidmuo skatinant agresiją prieš Ukrainą ir destabilizuojant jos kaimynines šalis yra esminis ir labai svarbus.
- 109 Iš šių konstatuojamųjų dalių teksto, ypač atsižvelgiant į ieškovei žinomas aplinkybes, kuriomis priimti ginčijami aktai, matyti, kad nurodyti motyvai yra ne bendri ir abstraktūs teiginiai, o motyvai, tiesiogiai susiję su ieškove ir jos veikla, ir kuriuose pakankamai konkrečiai nurodytos priežastys, dėl kurių jai buvo nustatytos nagrinėjamos ribojamosios priemonės.
- 110 Antra, reikia pažymėti, kad ginčijamų aktų rezoliucinėje dalyje, pakartotoje šio sprendimo 23–26 punktuose, numatytas draudimas Sąjungos ūkio subjektams transliuoti arba sudaryti galimybes transliuoti, sudaryti palankesnes sąlygas transliuoti juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų, įtrauktų į ginčijamo sprendimo IX priede ir ginčijamo reglamento XV priede išdėstytą sąrašą, teikiamą turinį arba kitaip prisidėti prie jo transliacijos, be kita ko, jį perduodant

ar platinant bet kokiomis priemonėmis, pavyzdžiui, kabeliniu, palydoviniu ryšiu, IP-TV, interneto paslaugų teikėjams, dalijimosi vaizdo medžiaga internetu platformomis ar taikomosiomis programomis, nesvarbu, ar jos yra naujos, ar iš anksto įdiegtos. Reikia konstatuoti, kad minėtuose ginčijamų aktų prieduose nėra jokių konkrečių motyvų dėl kiekvieno iš juose išvardytų subjektų, kurių turinį laikinai draudžiama transliuoti.

- 111 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad „specifinės ir konkrečios priežastys“, dėl kurių Taryba, naudodamasi savo diskrecija, nusprendė, kad ieškovei turi būti taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 105 punkte nurodytą jurisprudenciją, šiuo atveju atitinka ginčijamų aktų 6–9 konstatuojamosiose dalyse nustatytus kriterijus.
- 112 Ieškovei buvo taikomas vienintelis motyvas, kad ji atitinka ginčijamų aktų 6–9 konstatuojamosiose dalyse numatytas specialias ir konkrečias sąlygas, t. y. būti žiniasklaidos priemone, kurią tiesiogiai ar netiesiogiai nuolat kontroliuoja Rusijos Federacijos vadovybė, vykdydama propagandos veiksmus, kuriais siekiama, be kita ko, pateisinti ir palaikyti Rusijos Federacijos karinę agresiją prieš Ukrainą.
- 113 Šie motyvai yra suprantami ir pakankamai tikslūs, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir ypač rimtas bei skubias ginčijamų aktų priėmimo sąlygas, kad, pirma, ieškovė galėtų žinoti priežastis, dėl kurių Taryba nusprendė, kad jos pavadinimo įtraukimas į nagrinėjamus sąrašus yra pagrįstas, atsižvelgiant į šioje byloje taikytinus teisinius kriterijus, ir ginčyti jų teisėtumą Sąjungos teisme ir, antra, kad šis teismas galėtų vykdyti kontrolę.
- 114 Šiomis aplinkybėmis ieškovė galėjo tinkamai susipažinti su specifinėmis ir konkrečiomis priežastimis, pateisinančiomis ginčijamų aktų priėmimą, todėl ji negali pagrįstai remtis nepakankamu motyvavimu šiuo klausimu.
- 115 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo dalį, grindžiamą nepakankamu ginčijamų aktų motyvavimu ieškovės atžvilgiu, reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti visą ieškinio pirmąjį pagrindą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo saviraiškos ir informacijos laisvės pažeidimu

- 116 Ieškovė teigia, kad ginčijamais aktais pažeidžiama saviraiškos ir informacijos laisvė, užtikrinama Chartijos 11 straipsnyje, kuris atitinka 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 10 straipsnį.
- 117 Ieškovė primena, kad pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) jurisprudenciją saviraiškos ir informacijos laisvė yra vienas iš esminių demokratinės visuomenės pagrindų ir viena iš svarbiausių jos pažangos ir kiekvienos asmens vystymosi sąlygų, todėl valstybės kišimasis nėra būtinas tokioje visuomenėje, jei dėl jo spauda būtų atgrasoma nuo dalyvavimo atvirose diskusijose dėl viešojo intereso klausimų. Iš EŽTT jurisprudencijos taip pat matyti, kad audiovizualinio transliavimo srityje valstybė privalo, pirma, užtikrinti galimybę per televiziją ir radiją visuomenei susipažinti su daugeliu nuomonių ir komentarų, atspindinčių, be kita ko, politinių nuomonių įvairovę šalyje, ir, antra, užtikrinti žurnalistų ir kitų audiovizualinės žiniasklaidos specialistų apsaugą nuo kliūčių perduoti šią informaciją ir komentarus. Taigi viešoji valdžia turėtų susilaikyti nuo bet kokių informavimo priemonių ribojimo. Kaip ir EŽTK, Chartijai iš esmės prieštarauja bet koks draudimas viešai skelbti ir transliuoti.

- 118 Dublike ieškovė teigia, pirma, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės nėra tinkamos Tarybos nurodytam dvejopam bendrojo intereso tikslui pasiekti, t. y. pirma, apsiginti nuo Rusijos Federacijos keliamo hibridinio pavojaus ir, antra, palaikyti taiką ir stiprinti tarptautinį saugumą. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad neatliko jokio veiksmo, kuriuo remiantis būtų galima teisėtai nustatyti nagrinėjamas ribojamąsias priemones, ir kad jos yra tik „politinis simbolis“.
- 119 Antra, ieškovė teigia, kad jai skirta priemonė kelia pernelyg didelę grėsmę saviraiškos ir informacijos laisvei. Pirma, pažeidžiama pati šios laisvės esmė, nes dėl laikino bendro ir absoliutaus draudimo transliuoti informavimo paslauga tampa neprieinama visoje Sąjungos teritorijoje. Antra, toks draudimas nėra proporcingas, nes informavimo paslaugos cenzūra nėra veiksminga priemonė ginčijamais aktais numatytiems tikslams pasiekti.
- 120 Be to, nagrinėjamos ribojamosios priemonės netaikomi jokie aiškūs ir objektyvūs apribojimai laiko atžvilgiu, nes jų panaikinimas priklauso nuo atsitiktinio ar net savavališko Tarybos vertinimo. Laikino draudimo transliuoti terminas, t. y. iki 2022 m. liepos 31 d., visiškai dirbtinai pabrėžiamas gynybos tikslais, nes jis gali būti pratęstas.
- 121 Be to, ieškovė priekaištauja Tarybai, kad ši, pirma, nepagrindė ginčijamuose aktuose esančių teiginių, kad ieškovė vykdo propagandą, ir, antra, nagrinėjamas ribojamąsias priemones grindė ieškovės finansavimo būdu, tačiau jis nuo 2017 m. nesikeitė. Ieškovės nuomone, tariami propagandos veiksmai, dėl kurių jai priekaištauojama, ir priežastys, kurios pateisintų jos galimybę tęsti dalį savo veiklos, yra visiškai nepagrįstos.
- 122 Pirma, ieškovė teigia niekada nenorėjusi nuslėpti savo finansavimo būdo, kuris savaime nėra baustinas ir visada buvo viešas. Be to, būtų pavojinga daryti kokią nors išvadą apie žiniasklaidos priemonės redakcinį darbą remiantis vien tuo, kad ji gauna valstybės finansavimą, kaip, pavyzdžiui, yra *France 24* atveju.
- 123 Antra, dėl teiginių, susijusių su propaganda, pažymėtina, kad ieškovė patvirtina savo nepriklausomumą nuo Rusijos valstybės ir visišką savo redakcinės politikos kontrolę. Be to, ieškovė primena, kad nuo tada, kai įgijo teisę transliuoti savo turinį, nei CSA, nei *Arcom* niekada nebuvo jos nubaudusios ir susitarimas su *Arcom* 2020 m. buvo nesunkiai atnaujintas. Taigi vien dėl šios aplinkybės ieškovės transliuojamas turinys negali būti laikomas baustinu, atsižvelgiant į jai tenkančias pareigas.
- 124 Be to, Taryba negali painioti ieškovės ir kitų RT grupės kanalų, kurie skiriasi nuo ieškovės ir dėl kurių buvo priimti tam tikrų nacionalinių reguliavimo institucijų, visų pirma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės reguliavimo institucijos, sprendimai, vykdomos žiniasklaidos veiklos aprėpties ir informacijos tvarkymo.
- 125 Galiausiai dėl Tarybos pateiktų įrodymų, susijusių su ieškovės tariamai vykdyta dezinformavimo ar manipuliavimo informacija veikla, dublike ieškovė teigia, kad Taryba neįrodė, jog ji yra Rusijos valstybės veikiamas ir jos propagandai parankus organas. Prancūzijos tyrėjo darbas, kuriuo Taryba kelis kartus rėmėsi ir dėl kurio, beje, buvo iškelta byla dėl šmeižto, nepateisina tokios draudimo priemonės, kokia nagrinėjama šioje byloje. Tas pats pasakytina apie Tarybos pateiktą Jungtinių Amerikos Valstijų valstybės sekretoriaus ataskaitą, kurioje neminimas konkretus ieškovės elgesys.
- 126 Ieškovės teigimu, Tarybos pateiktos neišsamios aplinkybės neįrodo, kaip ji vertino Rusijos karines operacijas Ukrainos teritorijoje. Remdamasi tam tikrais Tarybos pateiktais įrodymais, ieškovė pateikė dokumentą, atitinkantį šias įvairias aplinkybes. Atidaus susipažinimo su bylos medžiagoje

esančiais įrodymais, pateiktais dubliko priede, pakanka, kad būtų įsitikinta, jog Tarybos argumentai, kuriais siekiama *a posteriori* pagrįsti ginčijamus aktus, yra klaidinantys. Ieškovė mano nušvietusi skirtingas nuomones dėl konflikto Ukrainoje, kuris daugelyje laidų buvo kvalifikuotas kaip karinė agresija, kelianti grėsmę taikai Europoje, o ne tik kaip gynybiniai ir prevenciniai Rusijos Federacijos veiksmai. Ieškovės žurnalistai taip pat pasirūpino paneigti kai kurių pašnekovų pasisakymus ir užtikrinti nuomonių pusiausvyrą. Be to, už patį Rusijos Federacijos nuomonės pakartojimą nėra baudžiama, nebent būtų manoma, kad gali būti platinama tik daugumos nuomonė.

- 127 Be to, klaidinga tvirtinti, kad, siekiant pateisinti nagrinėjamo draudimo proporcingumą, tokios priemonės netrukdo ieškovei ir jos personalui Sąjungoje užsiimti kita nei transliavimas veikla, pavyzdžiui, tiriamąja veikla ir pokalbiais. Tai, be kita ko, patvirtina nesenas *Commission de la carte d'identité des journalistes professionnels* (Profesionalių žurnalistų akreditavimo komisija (CCIJP), Prancūzija) atsisakymas suteikti akreditaciją ieškovės žurnalistams. Taigi taikant šį draudimą visiems profesionaliems ieškovės žurnalistams kliudoma veiksmingai užsiimti žurnalistine veikla. Be to, paslaugų teikėjai nuo šiol atsisako tęsti sutartinius santykius su ieškove. Todėl laikinas draudimas transliuoti reiškia trukdymą visai jos veiklai, visų pirma jos gebėjimui transliuoti Prancūzijos visuomenei, ir nėra proporcingas.
- 128 Galiausiai, kad ir kokia būtų žiniasklaidos priemonės redakcinė politika ar auditorija, bendras ir absoliutus draudimas transliuoti yra tikras cenzūros aktas ir negali būti laikomas nei būtinu, nei proporcingu siekiant veiksmingai įgyvendinti Tarybos nurodytus tikslus.
- 129 Galiausiai ieškovė ginčija nagrinėjamos priemonės atšaukiamą pobūdį. Iš tiesų, ieškovei neturint galimybės vykdyti savo veiklos, beliktų ją likviduoti.
- 130 Taryba, palaikoma Belgijos Karalystės, Estijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio, nesutinka su ieškovės argumentais.

Dėl jurisprudencijoje suformuluotų principų, taikytinų saviraiškos laisvės srityje

- 131 Reikia priminti, kad pagrindinių teisių reikalaujama paisyti Sąjungai imantis bet kokių veiksmų, taip pat ir bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, kaip tai matyti iš kartu aiškinamų ESS 21 ir 23 straipsnių nuostatų (žr. 2018 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-288/15, EU:T:2018:619, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kadangi saviraiškos laisvė užtikrinama Chartijos 11 straipsnyje, kuris atitinka EŽTK 10 straipsnį, reikia patikrinti, ar ginčijamais aktais paisoma šios teisės.
- 132 Pagal Chartijos 11 straipsnio 1 dalį kiekvienas turi teisę į saviraiškos laisvę, o ši apima laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas, valdžios institucijoms nekliudant ir nepaisant valstybių sienų. Pagal Chartijos 11 straipsnio 2 dalį turi būti gerbiama žiniasklaidos laisvė ir pliuralizmas. Kaip matyti iš su Pagrindinių teisių chartija susijusių išaiškinimų (OL C 303, 2007, p. 17) ir remiantis Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi, jos 11 straipsnyje garantuojamų teisių esmė ir taikymo sritis yra tokia pati kaip EŽTK 10 straipsnyje užtikrinamų teisių (2022 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-401/19, EU:C:2022:297, 44 punktas; taip pat žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Cabello Rondón / Taryba*, T-248/18, EU:T:2021:450, 101 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 133 EŽTT jau yra nusprendęs, kad saviraiškos laisvė yra vienas iš esminių demokratinės visuomenės pagrindų ir kad EŽTK 10 straipsnyje nedaromas skirtumas pagal siekiamą tikslą ar pagal fizinių ar juridinių asmenų vaidmenį įgyvendinant šią laisvę (1999 m. rugsėjo 28 d. EŽTT sprendimo *Öztürk prieš Turkiją*, CE:ECHR:1999:0928JUD002247993, 49 punktą). Pagal EŽTK 10 straipsnio 2 dalį ši laisvė taikoma ne tik „informacijai“ ar „idėjoms“, kurios yra priimamos palankiai arba abejingai ar nelaikomos įžeidžiančiomis, bet ir toms, kurios įžeidžia, šokiruoja ar trikdo, laikantis pliuralizmo, tolerancijos ir atvirumo reikalavimų, be kurių neįmanoma „demokratinė visuomenė“ (1976 m. gruodžio 7 d. EŽTT sprendimo *Handyside prieš Jungtinę Karalystę*, CE:ECHR:1976:1207JUD000549372, 49 punktą; taip pat žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 177 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 134 Šiuo klausimu EŽTT taip pat patikslino, kad tolerancija ir pagarba lygiam visų žmonių orumui yra demokratinės ir pliuralistinės visuomenės pagrindas. Vadinasi, iš esmės demokratinėse visuomenėse gali būti laikoma, kad būtina bausti už visų formų saviraišką, kuria propaguojama, skatinama, palaikoma ar pateisinama neapykanta, grindžiama netolerancija, smurto naudojimu ir šlovinimu, arba užkirsti jai kelią, jei užtikrinama, kad nustatyti „formalumai“, „sąlygos“, „apribojimai“ ar „sankcijos“ būtų proporcingi siekiamam tikslui (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 6 d. EŽTT sprendimo *Erbakan prieš Turkiją*, CE:ECHR:2006:0706JUD005940500, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. birželio 23 d. EŽTT sprendimo *Rouillan prieš Prancūziją*, CE:ECHR:2022:0623JUD002800019, 66 punktą).
- 135 Iš paties EŽTK 10 straipsnio teksto matyti, kad teisė į saviraiškos laisvę nėra absoliuti, todėl gali būti apribota. Šiuo klausimu EŽTT jurisprudencijoje galima nustatyti keletą principų: pirma, reikia elgtis labai atsargiai, kai valdžios institucijų nustatytos priemonės ar paskirtos sankcijos gali atgrasyti spaudą nuo dalyvavimo diskusijoje dėl teisėto bendrojo intereso problemų, ir, antra, minėtoje nuostatoje saviraiškos laisvė vis dėlto neužtikrinama be jokių apribojimų, net jei kalbama apie rimtų bendrojo intereso klausimų iškėlimą spaudoje (žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 178 ir 179 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 136 Žiniasklaidos priemonių ir visų pirma žurnalistų teisė teikti informaciją bendrojo intereso klausimais yra saugoma, jeigu jie veikia sąžiningai, remdamiesi tiksliais faktinėmis aplinkybėmis, ir teikia „patikimą ir tikslią“ informaciją, laikydamiesi žurnalistų etikos arba kitaip tariant, atsakingos žurnalistikos principų (žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 180 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 137 Šių argumentų reikšmė ypač svarbi šiais laikais, atsižvelgiant į žiniasklaidos įtaką šiuolaikinėje visuomenėje, nes žiniasklaida ne tik informuoja, bet ir kartu pateikia informaciją taip, kad gali įteigti jos gavėjams, kaip jie turėtų ją vertinti. Esant didžiuliams tradicinėmis ar elektroninėmis priemonėmis keliamoms informacijos srautams, kai vis daugėja autorių, žurnalistų etikos kontrolė tampa vis svarbesnė (žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 181 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 138 Galiausiai, kalbant apie „pareigas ir atsakomybę“, kurias apima saviraiškos laisvės įgyvendinimas, vertinant ribojimo proporcingumą reikia atsižvelgti į galimą atitinkamos saviraiškos priemonės poveikį. Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į tai, kad audiovizualinės žiniasklaidos poveikis yra daug greitesnis ir stipresnis nei spaudos. Vaizdais audiovizualinė žiniasklaida gali perduoti

pranešimus, kurių negali perduoti spauda (žr. šio sprendimo 90 punktą). Televizijos ir radijo, kaip gerai žinomų pramogų šaltinių žiūrovų ar klausytojų asmeniniame gyvenime, funkcija dar labiau sustiprina jų poveikį (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 182 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 139 Pagal šią jurisprudenciją iš esmės, priešingai, nei pasisakymai, susiję su viešojo intereso klausimais, kuriems reikalinga stipri apsauga, pasisakymai, kuriais ginamas ar teisinamas smurtas, neapykanta, ksenofobija ar kitų formų netolerancija, paprastai nėra saugomi (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. EŽTT sprendimo *Sürek prieš Turkiją (Nr. 1)*, CE:ECHR:1999:0708JUD002668295, 61 ir 62 punktus ir 2015 m. spalio 15 d. EŽTT sprendimo *Perinçek prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, 197 ir 230 punktus).
- 140 Kaip yra nurodęs EŽTT, siekiant nustatyti, ar pasisakymai, vertinant juos kaip visumą, gali būti laikomi teisinančiais smurtą, reikia atkreipti dėmesį į vartojamas sąvokas, kaip jie suformuluoti ir į jų išplatavimo kontekstą (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 6 d. EŽTT sprendimo *Gözel ir Özer prieš Turkiją*, CE:ECHR:2010:0706JUD004345304, 52 punktą ir 2015 m. spalio 15 d. EŽTT sprendimo *Perinçek prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, 205 ir 206 punktus).
- 141 Šį ieškinio pagrindą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į visus šiuos principus ir argumentus.

Dėl saviraiškos laisvės apribojimo buvimo

- 142 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamų aktų 7 ir 8 konstatuojamųjų dalių, ieškovei, kaip žiniasklaidos priemonei, nuolat tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamai Rusijos Federacijos vadovybės, buvo laikinai uždrausta transliuoti turinį už tai, kad ji vykdė propagandos veiksmus, kuriais, be kita ko, siekiama pateisinti ir palaikyti Rusijos Federacijos karinę agresiją prieš Ukrainą.
- 143 Šis laikinas draudimas transliuoti yra ieškovės teisės į saviraiškos laisvę, kaip ji suprantama pagal Chartijos 11 straipsnio 1 dalį, įgyvendinimo ribojimas, kaip tai matyti iš ginčijamų aktų 10 ir 11 konstatuojamųjų dalių.
- 144 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 135 punkte, teisė į saviraiškos laisvę, kuria remiasi ieškovė, kaip antai saugoma pagal Chartijos 11 straipsnį, gali būti apribota, jei laikomasi Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, o pagal šią nuostatą, pirma, „bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės“ ir, antra, „remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti“.
- 145 Taigi tam, kad atitiktų Sąjungos teisę, saviraiškos laisvės apribojimas turi atitikti keturias sąlygas. Pirma, aptariamas apribojimas turi būti „numatytas įstatymo“, t. y. Sąjungos institucija, nustatydamą priemonės, galinčias apriboti fizinio ar juridinio asmens saviraiškos laisvę, šiuo tikslu turi turėti teisinį pagrindą. Antra, aptariamas apribojimas turi nekeisti saviraiškos laisvės esmės. Trečia, apribojimu turi būti iš tikrųjų siekiama Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo. Ketvirta, atitinkamas apribojimas turi būti proporcingas (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 69 ir 84 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, T-734/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:542, 140 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 146 Šios sąlygos iš esmės atitinka numatytąsias EŽTT jurisprudencijoje, pagal kurią tam, kad būtų pateisintas atsižvelgiant į EŽTK 10 straipsnio 2 dalį, teisės į saviraiškos laisvę įgyvendinimo ribojimas turi būti „numatytas įstatymo“, juo turi būti siekiama vieno ar daugiau teisėtų tikslų ir jis turi būti „būtinai demokratinėje visuomenėje“ šiems tikslams pasiekti (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 7 d. EŽTT sprendimo *Centro Europa 7 S.r.l. ir Di Stefano prieš Italiją*, CE:ECHR:2012:0607JUD003843309, 135 punktą).
- 147 Darytina išvada, kad Taryba galėjo nustatyti ribojamąsias priemones, kuriomis galėjo būti apribota ieškovės saviraiškos laisvė, jeigu šie apribojimai atitinka pirma primintas sąlygas, kurios turėjo būti įvykdytos tam, kad ši laisvė galėtų būti apribota teisėtai (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 148 Taigi reikia patikrinti, ar nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra numatytos įstatymo, nekeičia saviraiškos laisvės esmės, jomis siekiama bendrojo intereso tikslo ir jos nėra neproporcingos; vis dėlto pažymėtina, kad ieškovė savo procesiniuose dokumentuose sutelkė dėmesį į proporcingumo sąlygą.

Dėl sąlygos, kad bet koks saviraiškos laisvės apribojimas turi būti numatytas įstatymo

- 149 Dėl to, ar nagrinėjamos ribojamosios priemonės buvo numatytos įstatymo, reikia pažymėti, kad jos yra įtvirtintos visuotinai taikomuose aktuose, kurie Sąjungos teisėje turi aiškius teisinius pagrindus, t. y. ESS 29 straipsnyje, kalbant apie ginčijamą sprendimą, ir SESV 215 straipsnyje, kalbant apie ginčijamą reglamentą (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Cabello Rondón / Taryba*, T-248/18, EU:T:2021:450, 121 punktą). Šios Sutarčių nuostatos yra pakankamai nuspėjamos suinteresuotiesiems asmenims, kiek jos yra teisinis ribojamųjų priemonių, kurios gali pažeisti ar riboti saviraiškos laisvę, nustatymo pagrindas (žr. šio sprendimo 49–52 ir 62 punktus).
- 150 Dėl nuspėjamumo reikalavimo EŽTT yra ne kartą nurodęs, kad „įstatymu“, kaip jis suprantamas pagal EŽTK 10 straipsnio 2 dalį, gali būti laikoma tik pakankamai tiksliai suformuluota norma, kad teisės subjektas galėtų pasirinkti savo elgesį. Prireikus pasinaudodamas specialistų patarimais teisės subjektas susiklosčiusiomis aplinkybėmis turi galėti protingai numatyti pasekmes, kurių gali kilti dėl tam tikro akto. Šios pasekmės nebūtinai turi būti visiškai tiksliai nuspėjamos. Taigi įstatymas, kuriame, nors ir suteikiama tam tikra diskrecija, pakankamai aiškiai reglamentuota jos įgyvendinimo apimtis ir būdai, atsižvelgiant į siekiamą teisėtą tikslą, tam, kad asmeniui būtų suteikta tinkama apsauga nuo savivalės, savaime nepažeidžia nuspėjamumo reikalavimo (žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 159 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 151 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat į Tarybos turimą didelę diskreciją ribojamųjų priemonių nustatymo srityje (žr. šio sprendimo 52 punktą) ir į žiniasklaidos, ypač audiovizualinės, svarbų vaidmenį šiuolaikinėje visuomenėje, buvo galima numatyti, kad dėl didelio žiniasklaidos palaikymo, reiškiamo Rusijos Federacijos karinei agresijai prieš Ukrainą per televiziją ir internetu transliuojamose laidose, kai tai daro iš Rusijos valstybės biudžeto visiškai finansuojama žiniasklaidos priemonė, gali būti taikomos ribojamosios priemonės, kuriomis draudžiama transliuoti tokią agresiją palaikančią propagandinę veiklą (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 76 punktą).

152 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, jog sąlyga, kad saviraiškos laisvės apribojimai turi būti numatyti įstatymo, nagrinėjamu atveju yra įvykdyta.

Dėl saviraiškos laisvės esmės paisymo

153 Reikia patikrinti, ar dėl laikino draudimo transliuoti ieškovės turinį pobūdžio ar apimties pažeidžiama saviraiškos laisvės esmė.

154 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra laikinos ir atšaukiamos. Iš Sprendimo 2014/512 (su pakeitimais) 9 straipsnio matyti, kad jis taikomas iki 2022 m. liepos 31 d. ir yra nuolat peržiūrimas (žr. šio sprendimo 28 punktą). Siekdama, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės galiotų ir po 2022 m. liepos 31 d., Taryba turės priimti naują sprendimą ir naują reglamentą.

155 Priešingai, nei teigia ieškovė, iš ginčijamų aktų 10 konstatuojamosios dalies paskutinės dalies, aiškinamos atsižvelgiant į reikalavimą, kad ieškovės saviraiškos laisvė būtų apribota kiek įmanoma mažiau, formuluotės matyti, kad nagrinėjamų ribojamųjų priemonių tolesnis taikymas po 2022 m. liepos 31 d. siejamas su dviejų kumuliacinių sąlygų buvimu. Šios priemonės gali būti paliktos galioti, pirma, iki agresijos prieš Ukrainą pabaigos ir, antra, iki to laiko, kai Rusijos Federacija ir su ja susijusios žiniasklaidos priemonės nebevykdys propagandos veiksmų prieš Sąjungą ir jos valstybes nares. Kalbant apie dvi kumuliacines sąlygas, jei viena iš jų nebevykdoma, nagrinėjamos priemonės nebeturėtų būti toliau taikomos. Taigi ieškovė negali tvirtinti, kad jos taikomos be Tarybos iš anksto apibrėžtų terminų.

156 Be to, reikia pažymėti, kad ginčijami aktai netrukdo vykdyti bet kokios su informacijos ir saviraiškos laisve susijusios veiklos. Kaip nurodyta ginčijamų aktų 11 konstatuojamojoje dalyje, ieškovei nustatytas laikinas draudimas transliuoti netrukdo jai Sąjungoje užsiimti kita nei transliavimas veikla, pavyzdžiui, tyrimų ir pokalbių veikla. Taigi galima teigti, kaip tai daro Taryba, kad ieškovei ir jos žurnalistams toliau leidžiama vykdyti tam tikrą veiklą, susijusią su informacijos ir saviraiškos laisve, ir kad iš esmės šis draudimas nekliudo ieškovei vykdyti kitos veiklos, iš kurios galima gauti pajamų.

157 Dar pritariant Tarybai, reikia pabrėžti, kad ginčijamais aktais ieškovei nedraudžiama transliuoti savo turinio už Sąjungos ribų, įskaitant prancūzakalbes šalis, todėl nagrinėjamomis ribojamomis priemonėmis nepažeidžiama jos teisė įgyvendinti saviraiškos laisvę už Sąjungos ribų (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 123 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Galiausiai ieškovei nebuvo kliudoma nei kurti programų ir redakcinio turinio, nei parduoti jų subjektams, kuriems aptariamose priemonėse netaikomos, įskaitant *TV Novosti* ir kitas trečiosiose šalyse įsikūrusias RT grupės žiniasklaidos priemones, kurios galėtų transliuoti šį turinį už Sąjungos ribų.

158 Be to, dėl argumento, grindžiamo CCIJP sprendimu atmesti bet kokius naujus ieškovės žurnalistų prašymus išduoti akreditacijas, reikia pažymėti, kad šis atsisakymas tiesiogiai lėmė vienašalis CCIJP sprendimas, kurio priėmimas nesusijęs su ginčijamais aktais ir, beje, dėl kurio šiuo metu kompetentingame Prancūzijos teisme nagrinėjamas ieškinys. Taigi ieškovė klaidingai teigia, kad jos žurnalistų negalėjimas dirbti pagal profesiją Prancūzijos teritorijoje yra ginčijamų aktų priėmimo pasekmė.

159 Dėl šių priežasčių reikia daryti išvadą, kad dėl nagrinėjamo laikino draudimo pobūdžio ir apimties nepažeidžiama saviraiškos laisvės esmė ir nepaneigiama pati laisvė.

Dėl Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo siekimo

- 160 Dėl sąlygos, susijusios su Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo siekimu, reikia pažymėti, kaip tai padarė Taryba, kad, kaip matyti iš ginčijamų aktų 1–10 konstatuojamųjų dalių, Taryba nagrinėjamosiomis ribojamosiomis priemonėmis siekia dvejopą tikslą.
- 161 Pirma, kaip nurodyta ginčijamų aktų 6–8 konstatuojamosiose dalyse, Taryba siekia apsaugoti Sąjungos viešąją tvarką ir visuomenės saugumą (tai yra vienas iš bendros užsienio ir saugumo politikos tikslų), kuriems kelia grėsmę Rusijos Federacijos įgyvendinama sisteminga tarptautinė propagandos kampanija, pasitelkiant žiniasklaidos priemones, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja jos vadovybė, siekiant destabilizuoti kaimynines šalis, Sąjungą ir jos valstybes nares, ir palaikyti karinę agresiją prieš Ukrainą. Ribojamųjų priemonių nustatymas žiniasklaidos priemonėms, kurių misija yra tokia propagandinė veikla, atitinka ESS 21 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą tikslą apsaugoti Sąjungos vertybes, jos pagrindinius interesus, saugumą ir vientisumą.
- 162 Be to, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 56 punkte, kadangi propaganda ir dezinformavimo kampanijos gali pakirsti demokratinių visuomenių pagrindus ir yra sudedamoji šiuolaikinio karo arsenalo dalis, nagrinėjamos ribojamosios priemonės taip pat priskiriamos sistemai, kurią taikydama Sąjunga siekia, be kita ko, taikių tikslų, pavestų jai pagal ESS 3 straipsnio 1 ir 5 dalis.
- 163 Antra, kaip teigia Taryba, nagrinėjamos ribojamosios priemonės siejamos su tikslais, kurių siekiama Sąjungos bendra greito, vieningo, laipsniško ir koordinuoto atsako strategija, nustatant ribojamųjų priemonių rinkinį (žr. šio sprendimo 12, 17 ir 19 punktus), siekiant galutinio tikslo daryti maksimalų spaudimą Rusijos valdžios institucijoms, kad jos nutrauktų Ukrainos destabilizavimo veiksmus ir politiką bei karinę agresiją prieš šią šalį. Šiuo požiūriu nagrinėjamos ribojamosios priemonės atitinka ESS 21 straipsnio 2 dalies c punkte numatytą tikslą palaikyti taiką, užkirsti kelią konfliktams ir stiprinti tarptautinį saugumą, laikantis Jungtinių Tautų Chartijos tikslų ir principų (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 81 punktą).
- 164 Pritariant kai kurioms įstojusioms į bylą šalims, reikia pažymėti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės gali būti suprantamos kaip tarptautinės teisės subjekto reakcija į agresijos aktą, pažeidžiantį Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalį, taigi, ir į tarptautinėje teisėje nustatytą *erga omnes* įpareigojimų pažeidimą, Sąjungai pasitelkiant turimas taikias priemones, ir kad būtų pasiekti ESS 3 straipsnio 5 dalyje nustatyti tikslai.
- 165 Be to, toks pažeidimas patvirtintas 2022 m. kovo 2 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje „Agresija prieš Ukrainą“ (A/ES-11/L.1). Joje, remdamasi 1950 m. lapkričio 3 d. Rezoliucija Nr. 377 A(V) „Vienybė taikos labui“ ir manydama, kad nuolatinių Saugumo Tarybos narių vienbalsiškumo stoka sutrukdė jai vykdyti savo pagrindinę pareigą tarptautinės taikos ir saugumo palaikymo srityje, Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja, be kita ko, ypač griežtai pasmerkė agresiją prieš Ukrainą, kurią Rusijos Federacija įvykdė pažeisdama Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalį, pareikalavo, kad Rusijos Federacija nedelsdama nutrauktų jėgos naudojimą prieš Ukrainą ir nedelsdama, visiškai ir besąlygiškai išvestų visas savo karines pajėgas iš Ukrainos teritorijos pagal tarptautiniu mastu pripažintas šios šalies sienas. Ji taip pat priminė Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnyje numatytą visų valstybių pareigą tarptautiniuose santykiuose susilaikyti nuo grasinimų ar jėgos panaudojimo, pažeidžiant bet kurios valstybės teritorinį vientisumą ar politinę nepriklausomybę, arba bet kuriuo kitu būdu, kuris nesuderinamas su Jungtinių Tautų tikslais, ir taikiai spręsti savo tarptautinius ginčus.

Konstatavusi, kad Rusijos karinės operacijos suverenioje Ukrainos teritorijoje yra Europoje dešimtmečiais neregėto masto, ji nusprendė, kad reikia skubiai imtis priemonių, siekiant išgelbėti esamą kartą nuo karo negandos. Ji primygtinai paragino Rusijos Federaciją nedelsiant nutraukti jėgos panaudojimą prieš Ukrainą ir susilaikyti nuo bet kokio neteisėto grasinimo bet kuriai valstybei narei ar jėgos panaudojimo. Šios rezoliucijos rezoliucinėje dalyje Generalinė Asamblėja, be kita ko, dar kartą patvirtino Generalinio sekretoriaus, valstybių narių ir tarptautinių organizacijų pastangas sumažinti susiklosčiusios padėties eskalavimą ir išspręsti humanitarinę krizę, taip pat pabėgėlių krizę, sukeltą dėl Rusijos Federacijos agresijos prieš Ukrainą.

- 166 Kaip teisingai pažymi Taryba, karo padėties ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų, kuriuos gali lemti karas, nutraukimas taip pat atitinka bendrojo intereso tikslą, kuris yra labai svarbus tarptautinei bendrijai (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 30 d. Sprendimo *Bosphorus*, C-84/95, EU:C:1996:312, 26 punktą).
- 167 Taigi sąlyga, susijusi su bendrojo intereso tikslo siekimu, šiuo atveju yra įvykdyta.

Dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių proporcingumo

- 168 Dėl nagrinėjamų ribojimų proporcingumo pažymėtina, jog pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Chartijoje įtvirtintų teisių ir laisvių ribojimai, kurie gali būti nustatyti Sąjungos teisės akte, neviršytų to, kas tinkama ir reikalinga siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2022 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-401/19, EU:C:2022:297, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 87 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 169 Taigi, siekiant ištirti nagrinėjamų ribojamųjų priemonių proporcingumą, pirmiausia reikia patikrinti, ar Tarybos pateikti įrodymai gali pateisinti išvadą, kurią ji padarė iš esmės dėl ieškovės kontrolės ir transliuojamo turinio, ir, antra, ar nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra tinkamos ir būtinos Sąjungos siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti.

– Dėl Tarybos pateiktų įrodymų svarbos ir pakankamumo

- 170 Pirmiausia reikia priminti, kad atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas įtraukti konkretaus asmens pavardę ar pavadinimą į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą ar palikti šią pavardę ar pavadinimą tokia sąrašė, teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas turi įsitikinti, kad šis sprendimas, kuris konkrečiai susijęs su šiuo asmeniu, būtų pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti tikrinamos dėstant motyvus, kuriais pagrįstas tas sprendimas, nurodytos faktinės aplinkybės, todėl teisminė kontrolė nėra apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, o yra susijusi su klausimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime šiam sprendimui pagrįsti, yra pakankamai tikslūs ir konkretūs (2015 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Anbouba / Taryba*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 45 punktas ir 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 62 punktas).
- 171 Pirma, reikia nustatyti, ar Taryba galėjo pagrįstai laikyti ieškovę Rusijos Federacijos vadovybės nuolat tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama žiniasklaidos priemone.

- 172 Pirmiausia iš bylos medžiagos matyti (ir ieškovė to neginčijo), kad jos, kaip ir kitų RT grupei priklausančių kanalų, akcinis kapitalas, priklauso pagal Rusijos teisę veikiančiai asociacijai *TV Novosti*, kuri iš esmės visiškai finansuojama iš Rusijos valstybės biudžeto (žr. šio sprendimo 2 punktą), ir ieškovė pati tai patvirtino per teismo posėdį. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad šią asociaciją 2005 m. įsteigė valstybinė naujienų agentūra *RIA Novosti*, 2013 m. likviduota sprendimu, kuriame buvo numatyta, kad jos turtas bus perduotas naujai valstybinei tarptautinei naujienų agentūrai *Rossiya Segodnya*. Antra, kaip nurodė Taryba, iš RT grupės vyriausiosios redaktorės daugkartinių pareiškimų, paskelbtų ieškovės interneto svetainėje, buvo aišku, kad RT grupė yra Rusijos valstybinė naujienų organizacija, „šaliai atstovaujantis tarptautinis kanalas“, kurio užduotis, be kita ko, yra suburti didelę auditoriją šalyse, kuriose veikia jos kanalai, ir kritiniais momentais, pavyzdžiui, per karą, naudoti ją kaip „informacinį ginklą“ prieš Vakarų pasaulį. Šiomis aplinkybėmis RT grupės funkcija iš esmės buvo palyginta su Rusijos gynybos ministerijos funkcija. Šiuo klausimu taip pat reikia konstatuoti, kad nors RT grupės vyriausioji redaktorė formaliai nėra ieškovės vadovė, iš daugelio jos pareiškimų, kuriuos Taryba pridėjo prie bylos medžiagos, matyti, kad ji nuolat kalba apie ieškovės žurnalistus kaip apie „savo“ žurnalistus. Be to, atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą, ieškovė patikslino, kad, neatsižvelgiant į jų turinį, *TV Novosti* pirkto jos redakcinius produktus ir jai tiekė garso ir vaizdo medžiagą, pavyzdžiui, dokumentiką ir reportažus, kurie rengiami visiems RT grupės kanalams. Galiausiai iš bylos medžiagos matyti, kad Rusijos Federacijos prezidentas, viena vertus, pareiškė, kad „RT negali neatspindėti oficialios valdžios pozicijos dėl to, kas vyksta [jų] šalyje ir užsienyje“, ir, kita vertus, svarstydamas galimybę apsilankyti ieškovės patalpose, nurodė, kad „jei jau taip baiminamasi, kad ši žiniasklaidos priemonė paveiks žmonių mąstymą, tai reiškia, kad jie [yra] šios kovos nugalėtojai“.
- 173 Dublike ieškovė tik pakartojo, kad nors skirtingi RT kanalai priklauso tai pačiai grupei ir juos sieja tam tikros bendros vertybės, ji yra visiškai nepriklausoma ir įgyvendina savo redakcinę politiką. Vis dėlto ji nepateikė jokių duomenų apie teisinį ir institucinį pagrindą, taikomą Rusijos subjektų *Rossiya Segodnya* ir *TV Novosti* veiklai, kuriais remiantis būtų galima įrodyti jos redakcinį nepriklausomumą ir institucinį autonomiškumą šių subjektų atžvilgiu. Teismo posėdyje aiškiai paklausta apie tai, ieškovė negalėjo paaiškinti, ar jos redakcinis nepriklausomumas ir institucinis autonomiškumas RT grupės atžvilgiu galėjo būti kildinami iš įstatymų ar bet kuriuo atveju iš viešosios valdžios aktų.
- 174 Darytina išvada, kad Taryba pateikė pakankamai konkrečių, tikslų ir nuoseklių įrodymų, patvirtinančių, kad ieškovė buvo nuolat tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama Rusijos Federacijos vadovybės.
- 175 Antra, reikia nustatyti, ar Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad ieškovė pradėjo nuolatinius ir suderintus propagandos veiksmus, nukreiptus į pilietinę visuomenę Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse, siekdama, be kita ko, pateisinti ir palaikyti Rusijos Federacijos agresiją prieš Ukrainą.
- 176 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Taryba, grįsdama ginčijamus aktus, pateikė tam tikrų įrodymų, kurie visi yra ankstesni už minėtus aktus ir yra viešai prieinami.
- 177 Pirma, iš šių įrodymų matyti, kad ieškovė vykdė Rusijos vyriausybės veiksmų ir politikos rėmimo veiklą, kuria destabilizuojama Ukraina, laikotarpiu iki Rusijos karinės agresijos prieš Ukrainą, naudodamasi jos interneto svetainėje paskelbtais straipsniais ir pokalbiais, kuriais, be kita ko, Rusijos ginkluotųjų pajėgų dislokavimą siekta pateikti kaip prevencinę priemonę, kuria siekiama apginti pasiskelbusias Donecko ir Luhansko respublikas. 2022 m. vasario 21 d. straipsnyje Rusijos užsienio reikalų ministras apkaltino „Vakarūs“ „kuriant neįveikiamą konfrontaciją tarp Rusijos ir

NATO“ ir pareiškė, kad „amerikiečiai nenustoja kartoti <...>, kad Rusija „ruošiasi“ įsiveržti į Ukrainą (Maskva griežtai atmeta šią hipotezę ir kaltina Vakarų siekiu eskaluoti situaciją)“ ir kad „pastarosiomis dienomis padėtis Rytų Ukrainoje labai pablogėjo, o iš Ukrainos teritorijos paleistas nežinomos konstrukcijos sviedinys visiškai sunaikino Rusijos Federacijos FSB pasienio apsaugos tarnybos pastatą“. Keliomis savaitėmis anksčiau, 2021 m. gruodžio 1 d., ieškovė paskelbė vaizdo įrašą *Youtube* kanale su Rusijos diplomatijos vadovo pasisakymais, pagal kuriuos „Rusija neatmeta, kad Ukraina su Vakarų palaikymu nusprendė išitraukti į karinius veiksmus“. 2022 m. sausio 24 d. straipsnyje, kuriame kalbama apie ukrainiečių vykdomą „etninę valymą“ Donbase, rašoma: „Nereikia pamiršti, kad šie regionai (Doneckas ir Luhanskas) yra Rusijos regionai, kuriuos Ukrainai padovanojo Leninas ir bolševikai“. 2022 m. vasario 12 d. straipsnyje pateiktas vaizdo įrašas, kuriame pašnekovė, pristatoma kaip kvietinė Maskvos valstybinio universiteto profesorė, teigia, kad prie fronto linijos Ukrainos pusėje radosi daug džihadistų grupių ir kad baiminamasi provokacijų. 2022 m. vasario 21 d. straipsnyje teigiama, kad Donbaso rusakalbiamis gresia Ukrainos kariuomenės „neišvengiami žiaurumai“. 2022 m. vasario 22 d. interviu politikos analitikas teigia, kad Jungtinės Amerikos Valstijos vykdo propagandą, „kai išgalvojamas karas“, ir kad jos daro „žalingą įtaką, kuri kelia grėsmę Rusijos saugumui prie jos pačios sienų, nors atrodo, kad ji ateina gelbėti vargšės mažos tautos“.

- 178 Antra, iš 2022 m. vasario 24 d., t. y. karinės agresijos prieš Ukrainą dieną, iki 2022 m. vasario 27 d. ieškovės televizijos kanalu transliuotų laidų matyti, kad prasidėjus karinei agresijai ieškovė ir toliau kartojo oficialius Rusijos Federacijos valdžios institucijų pareiškimus, kad, remiantis 2022 m. vasario 24 d. Rusijos prezidento kreipimusi, puolimas yra „specialioji operacija“, prevenciniai, gynybiniai ir riboti veiksmai, kuriuos sukėlė Vakarų šalys, agresyvus NATO elgesys ir Ukrainos provokacijos, skirti apginti pasiskelbusias Donecko ir Luhansko respublikas.
- 179 Šiuo klausimu reikia atkreipti ypatingą dėmesį į šiose laidose vartojamas sąvokas, į tai, kaip buvo suformuluoti pasisakymai, ir į šių laidų transliavimo kontekstą, t. y. vykstantį karą.
- 180 2022 m. vasario 24 d. rytą, pirmą Rusijos puolimo dieną, kai kurie šių televizijos laidų dalyviai vykstančias karines operacijas pristatė kaip Rusijos Federacijos „gynybinį veiksmą“. Konkrečiau kalbant, laidos svečias, pristatytas kaip politologas, keletą kartų pakartojo, kad Rusijos reakcija yra „gynybinė“ ir „ribota“ ir kad karą Donbase lėmė „Vakarų“ manipuliacijos“, ir pridūrė: „pamatykime tikruosius kaltininkus, objektyviai – tai NATO ir jos marionetės Ukrainoje“. Šis laidos svečias taip pat teigė, kad Donbaso teritorijos turi būti greitai išlaisvintos „nuo Kijevo karinio režimo viešpatavimo“ ir kad vienintelis vykdomų karinių operacijų tikslas yra susigrąžinti abi separatistines Donbaso respublikas ir išlaikyti rimtį pasienyje su Rusija. Be to, jis pareiškė: „Rusija neketina kariauti su Ukraina ir jos aneksuoti, priešingai tam, kuo mus nori priversti patikėti Vakarų propaganda“. Toje pat laidoje per telekonferenciją kitas svečias teigė: „Akivaizdu, kad tai nėra invazija, kaip mėgino įrodyti anglosaksų, Sąjungos ir NATO ryšių agentūros, tai yra Donbaso respublikų apsaugos ir, kaip matysime <...> Donbaso gyventojų išlaisvinimo klausimas, matysime, kaip Donbaso gyventojai džiaugsmingai sutiks Rusijos karines pajėgas, nes Donbasas nuo 2014 m. bombarduojamas ukrainiečių“. Kaip teigė minėtas laidos svečias, tai nėra „agresija, tai yra gynybinis karas, kurio tikslas – apsaugoti savo teritoriją ir prieigas. Jis pridūrė: „kyla pavojus, kad Ukraina bus paversta „NATO zona“, nes šios ryšių kampanijos tikslas – parodyti, kad Rusija yra agresorė – leidžia išvengti derybų <...> ir nuolat tiekti ginklus Ukrainai, todėl didėja eskalacijos ir Ukrainos puolimo Donbaso teritorijoje pavojus <...>. Nepriklausomos respublikos paprašė Rusijos pagalbos“. Kitas laidos svečias, pristatytas kaip politikos analitikas, taip pat kalbėjęs tą rytą, pareiškė, kad „nepaisant Maskvos pateiktų siūlymų derėtis <...>, nepaisant diplomatijos, po aštuonerių metų <...> vienintelis Maskvos rastas sprendimas šiandien yra karas“. Kaip pažymi Taryba, iš šių laidų matyti, jog eteryje kalbėję pašnekovai nurodė, kad

Rusijos Federacija ilgą laiką tariamai kentėjo nuo provokacijų ir tai pateisino karinį įsiveržimą, ir kad konflikto pradžia turi būti siejama su Vakarų šalių veiksmais ir su tariamomis Ukrainos provokacijomis.

- 181 2022 m. vasario 24 d. popietę keli laidos svečiai toliau aiškino, kad Rusijos puolimas yra gynybiniai ir prevenciniai Rusijos Federacijos veiksmai. Vėl buvo pažymėta, kad konfliktas pradėtas dėl Vakarų šalių veiksmų ir Ukrainos provokacijų. Žurnalistas, pristatytas kaip strateginės žvalgybos konsultantas, tvirtino, kad „Ukraina yra Rusijos kūrinys“. Kaip teigė pašnekovas, pristatytas kaip JAV politologijos specialistas, „Ukrainoje yra daug teritorinių problemų, šiai šaliai kyla daug sunkumų iš tikrųjų susivienyti, t. y. tapti federacija, ir netgi šiandien, kalbant apie Padniestrę, Donbasą ar netgi Krymą, šios teritorijos pageidauja tapti Rusijos Federacijos dalimi, patinka mums tai ar ne, ir į šį procesą reikia atsižvelgti norint suvokti visus gretutinius procesus, įskaitant Rusijos karinę intervenciją“. Pasak kito analitiko, „tikslas labai aiškus – išvaduoti pasiskelbusias Donbaso respublikas ir neleisti Ukrainos valstybei ateityje tęsti savo politikos <...> šių dviejų subjektų atžvilgiu, t. y. pastaruosius aštuonerius metus nuolat jas bombarduoti, todėl iš tikrųjų kalbama apie esamo Ukrainos režimo gebėjimo kelti suirutę neutralizavimą“. Kaip teigė šis analitikas, „Donbaso išvadavimas yra labai svarbus ir, kaip pasakė prezidentas V. Putinas, nuo 2014 m. Maskva siekė būtent neutralizuoti Ukrainą kaip priešišką subjektą“. Jis pridūrė, kad, pirma, „norima išspręsti ginčą, kurio nepavyko išspręsti derybomis, daugiausia dėl Ukrainos ir jos rėmėjų iš Vakarų kaltės, <...> taigi Rusija nusprendė imtis veiksmų ir panaudoti jėgą“, ir, antra, kad „Rusija siekia atkurti teritorinę konfigūraciją, kuria būtų atsižvelgta į didelės rusakalbių mažumos buvimą“. Kaip teigė kitas laidos svečias, pristatytas kaip strateginės žvalgybos konsultantas, „daug žmonių tai, kas vyksta, vertina kaip agresiją, tačiau esu linkęs laikyti tai gynyba <...> 1991 m. susitarimuose Jungtinės Amerikos Valstijos išpareigojo neplėsti NATO į Rytus, tačiau atsižvelgiant į tai, kas vyksta šiandien, ypač Ukrainos troškimą įstoti į NATO, matome atvirkščią situaciją“. Šio laidos svečio nuomone, „jei yra separatistinių apraiškų, galinčių padėti Rusijai pasiimti nedidelę teritorijos dalį, šiandien ji vykdo tam tikro pobūdžio prevenciją, siekdama apsisaugoti, ir tai šiek tiek pateisina visa tai, ką dabar matome“.
- 182 2022 m. vasario 25 d. rytą svečias, dalyvavęs per telekonferenciją, pristatytas kaip serbų žurnalo vyriausiasis redaktorius, teigė, kad situacija Ukrainoje panaši į situaciją Serbijoje prieš 30 metų. Jis paminėjo „250 000 serbų išsiuntimą iš Kroatijos“, nes jų „tuometinis prezidentas S. Milosevic buvo pripažintas naujuoju Hitleriu“, ir kalbėjo apie „genocidą, kurį <...> padedant JAV ir net Briuseliui surengė Kijevo vyriausybė“. Tos pačios rytinės laidos pašnekovė, pristatyta kaip Maskvos valstybinio universiteto vizituojanti profesorė, taip pat apibūdino Rusijos puolimą Ukrainoje kaip gynybinį ir prevencinį veiksma. Jos teigimu, „[šio puolimo tikslas yra] demilitarizuoti Ukrainą, nes pastaruoju metu Ukraina buvo „per daug militarizuota“ NATO šalių, nors ji nėra NATO narė, ir denacifikuoti ją, nes nuo 2014 m. „Maidano“ visose struktūrose yra infiltruotų neonacių grupių <...>; šioje šalyje veši neregėto masto korupcija, kuriai vadovaujama iš užsienio, ir jos gyventojams, Europai, o ne vien Rusijai, yra absoliučiai pavojinga palikti ją tokią; <...> taigi vienintelis tikslas yra demilitarizuoti šią šalį ir, kaip minėta, leisti gyventojams nuspręsti, kokia kryptimi jie nori toliau eiti, nesivadovaujant tuo, kas nuo 2004 m. jiems buvo primetama eilinių „maidanų““. Ši laidos viešnia teigė, kad „apskritai egzistuoja Ukrainos valdymo ir oficialios Ukrainos valdžios ideologinės orientacijos problema <...>; jie pripažino nacius palaikančius asmenis karo didvyriais <...>, kai yra šlovinami civilius gyventojus žudę nacių herojai, kurie anuomet tarnavo Vokietijos ginkluotose pajėgose, iškyla labai rimta tarptautinio saugumo problema, nes Ukraina vis dar yra prie Sąjungos slenkščio“. Ji taip pat tvirtino, kad „svarbu atskirti politinę ir teisinę puses; vertinant politiškai, tai visada yra ginčytinas klausimas, nes politinėje srityje mes esame stipresnioji pusė, tarptautinė bendrija mano, kad yra visiškai teisėta imti bombarduoti buvusią Jugoslaviją <...>, tačiau tai, kad Rusija nori išlaisvinti ekstremistinės vyriausybės engiamus gyventojus, jau verti-

nama kitaip <...>; jei tarptautinė bendrija nusprendžia ginti prie jos slenksčio veikiančių nacių režimą, tai yra jos amoralus, nežmoniškas pasirinkimas <...>; vertinant teisiškai, kyla klausimas, kiek Donecko regionai turi teisę būti nepriklausomi; tam reikia suvokti, kad iš tikrųjų, viena vertus, valstybė turi teisę gintis ir apsaugoti savo teritorinį vientisumą, tačiau tam būtina, kad valstybė egzistuotų; valstybė egzistuoja teisiškai, kai jos teisės aktai yra <...> visuotinai ir bendrai taikomi ir veiksmingi visoje jos teritorijoje <...>; ar tikrai galima sakyti, kad Ukrainos valstybė egzistuoja? Jei kalbėtume apie demokratinę teisinę valstybę, kokia tarptautinė bendrija bent teoriškai laiko Ukrainą ir jai primeta šį statusą, tai tokiu atveju Ukrainos valstybė neegzistuoja. Tuo remiantis, visiškai normalu, kad Doneckas ir Luhanskas prašo apsaugos <...>; normalu, kad Rusija imasi teisinių veiksmų, kad leistų šiems gyventojams pagrįstai atkurti valstybę“. Ji pridūrė: „teritorinis vientisumas įmanomas tik tada, kai yra valstybė, nuo to momento, kai nėra valstybės, tautos turi apsisprendimo teisę, t. y. gali būti arba viena, arba kita; 2004 m. pirmą kartą Ukrainos valstybė buvo sunaikinta, sugriauta, o 2014 m. – pribaugta, todėl nebėra valstybės; nuo to momento negali būti teritorinio vientisumo.“

- 183 2022 m. vasario 25 d. popietę laidos svečias, pristatytas kaip geopolitologas, Ženevos (Šveicarija) universiteto dėstytojas, pareiškė: „Tai yra policinė operacija <...>, todėl rusai tam tikra prasme tvarkosi, šiuo požiūriu tai labai skiriasi nuo invazijos tikrąja šio žodžio prasme <...>. [Turime galvoti] apie sienų perbraižymą, – tai darėme nuo TSSR žlugimo“. Šių pareiškimų nekomentavo ir į juos nesureagavo, be kita ko, nė viena naujienas pristačiusi žurnalistė. Kitas laidos svečias, pristatytas kaip geostrategijos ekspertas, be kita ko, pareiškė: „Amerikiečių strategija yra apsupti Rusiją, kad galiausiai ji išnyktų. Jiems tai beveik pavyko B. Jelcino valdymo metais, o vėliau Rusija atsitiesė“. Jis užbaigė kalbą teiginiu, kad Rusijai Ukraina yra „strateginė šalis, kuri jokių būdu neturi įstoti į NATO, t. y. į priešišką organizaciją, todėl tai, kas vyksta, yra normalu, o Kremliaus atstovo spaudai pareiškimai yra visiškai teisėti.“
- 184 2022 m. vasario 26 d. popietę kviestinis žurnalistas teigė, kad Prancūzijoje vyrauja „rusofobiška“ aplinka, ir apibūdino Rusijos Federaciją kaip deryboms atvirą veikėją, paminėjęs, kad Rusijos Federacija jau kelerius metus kviečia diskutuoti dėl demilitarizuotos buferinės zonos sukūrimo Ukrainoje. Siekdami paaiškinti Rusijos Federacijos vykdomą karinę agresiją laidos svečiai primygtinai pabrėžė Europos šalių poziciją ir situaciją Donbase.
- 185 Galiausiai 2022 m. vasario 27 d., sekmadienį, keli laidos svečiai toliau apibūdino karinę agresiją kaip teisėtą intervenciją, kuria siekiama apsaugoti pasiskelbusias Donbaso respublikas ir reaguoti į Vakarų keliamą grėsmę, be kita ko, nurodydami Jungtinių Amerikos Valstijų manipuliacijas, įskaitant sankcijas, taikomas Rusijos Federacijai. Konkrečiau kalbant, tą rytą specialusis korespondentas Donbase (ekrano dešinėje buvo lentelė su užrašu „Doneckas. Donecko Respublika“), be kita ko, nurodė, kad „vietos valdžios institucijos baiminasi, kad Ukrainos pajėgos nusitaisys į naftos atsargas, kaip buvo Luhansko regione“. Po pietų į laidą atvykęs žurnalistas, pristatytas kaip strateginės žvalgybos konsultantas, žurnalistei uždavus klausimą, pareiškė: „Nėra jokių kitų dialogo alternatyvų, juolab kad, jei ši Rusijos invazija į Ukrainą suvokiama kaip agresija, kaip neteisėtas veiksmas, ji gali būti įvilktą į tam tikrą teisėtumo rūbą, atsižvelgiant į tai, kad Rusija gali pateisinti šią intervenciją Donbase gyvenančių rusakalbių gyventojų kreipimusi“. Tą pačią popietę buvo transliuojamas vienpusis reportažas apie padėtį Donbase, parengtas dar prieš Ukrainos užpuolimą, kuriame iš esmės buvo rodomos vien prorusiškos nuotaikos pasiskelbusiose Donbaso respublikose. Ukraina jame pristatoma beveik vien kaip valstybė agresorė, kuri viena atsakinga už Donbaso bombardavimus, nesvarbu, ar tai būtų kalbintų gyventojų liudijimai, ar tik reportaže dalyvavusio vieno žurnalistų liudijimas. Visiškai neminimas nei Ukrainos valdžios institucijų požiūris, nei tarptautiniai ginčai dėl Donbasą bombarduojančių jėgų tapatybės.

- 186 Taigi, remdamasi šio sprendimo 180–185 punktuose išnagrinėtais įrodymais, Taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, kad ieškovė transliavo programas, kuriose įvykiai, susiję su karine agresija prieš Ukrainą, buvo nušviečiami palaikant šią agresiją ir atsakingų Rusijos Federacijos politikų naratyvą, įskaitant teiginius dėl to, kad Ukraina ir NATO kelia tiesioginę agresijos grėsmę (žr. šio sprendimo 180–182 punktus), ir vartojo panašų arba identišką Rusijos valdžios organams žodyną, pavyzdžiui, kalbėjo apie „specialiąją karinę operaciją“, „policinę operaciją“ arba „gynybinius ir prevencinius Rusijos Federacijos veiksmus“, o ne apie „karą“ (žr. šio sprendimo 178, 180 ir 181 punktus).
- 187 Konkrečiau kalbant, iš šio sprendimo 180–185 punktų matyti, kad ieškovės laidose daug dėmesio skirta kanalo redaktorių pakviestiems išorės komentatoriams, kurių nusiteikimas jiems buvo žinomas, kurie teisino karinę agresiją prieš Ukrainą ir kurių teiginiai, išskyrus retas išimtis, nesusilaukė jokios laidos vedėjų reakcijos. Nors kartais jų nuomones atsverė kitos įvairių pašnekovų nuomonės, vis dėlto to nepakanka, kad būtų galima atkurti pasisakymų, kuriais iš esmės palaikoma karinė agresija prieš Ukrainą, pusiausvyrą. Šiuo klausimu, be kita ko, reikia priminti, kad, kaip yra nusprendęs EŽTT, redaktorius turi teisę formuoti redakcinę politiką, todėl jam taip pat netiesiogiai tenka „pareigos ir atsakomybė“, tenkanti redaktoriams ir žurnalistams renkanti ir skleidžianti informaciją visuomenei; šis vaidmuo yra ypač svarbus esant konfliktui ir įtampai (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. EŽTT sprendimo *Sürek prieš Turkiją (Nr. 1)*, CE:ECHR:1999:0708JUD002668295, 63 punktą).
- 188 Taigi Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad įvairūs minėti įrodymai sudaro visumą pakankamai konkrečių, tikslų ir nuoseklių įrodymų, galinčių patvirtinti, pirma, kad prieš nustatant nagrinėjamas ribojamąsias priemones ieškovė aktyviai palaikė destabilizuojančią ir agresyvią Rusijos Federacijos politiką prieš Ukrainą, galiausiai lėmusią didelį karinį įsiveržimą, ir, antra, kad ieškovė, be kita ko, transliavo informaciją, pateisinančią karinę agresiją prieš Ukrainą ir galinčią kelti didelę ir tiesioginę grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui.
- 189 Šios išvados nepaneigia dokumentai ir vaizdo rinkmenos, kurias ieškovė pridėjo prie bylos medžiagos. Nesant reikalo priimti sprendimo dėl šių įrodymų priimtimumo, kuri Taryba ginčija, remdamasi Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto pažeidimu, nes ieškovė kiekvieną kartą pateikė bendrą nuorodą į dubliko priedus, reikia pažymėti, kad tai dažnai yra iškirpti epizodai, tik labai retais atvejais atspindintys ginkluoto konflikto realybę, kurie nebūtinai pateikiami atsižvelgiant į kontekstą ir kurie kartais transliuoti skirtingu laiku nei šio sprendimo 180–185 punktuose nurodyti pasisakymai. Patys šie epizodai negali patvirtinti, kad apskritai išlaikydama pusiausvyrą ieškovė nušvietė vykstantį karą (žr. šio sprendimo 187 punktą), laikydamosi audiovizualinės žiniasklaidos „pareigų ir atsakomybės“ srityje taikomų principų, įtvirtintų šio sprendimo 136–140 punktuose nurodytoje EŽTT jurisprudencijoje. Kalbant apie ieškovės argumentą, kad ji tam tikrą informaciją vertino taip pat kaip ir kitos žiniasklaidos priemonės ir vartojo tas pačias formuluotes, šiam teiginiui pagrįsti pateikti įrodymai nepatvirtina, kad jos nurodytos žiniasklaidos priemonės sistemingai platino tokį turinį, koks nurodytas šio sprendimo 180–185 punktuose.
- 190 Be to, iš kai kurių šių vaizdo įrašų matyti, kad 2022 m. vasario 24–27 d. transliuojant vaizdus, susijusius su Donecko ir Luhansko regionais, informaciniuose takeliuose buvo užrašyta „Doneckas. Donecko Respublika“ ir „Luhanskas. Luhansko Respublika“. Pakanka pažymėti, kad šias teritorijas, kurios yra Ukrainos dalis, nepriklausomomis „respublikomis“ vadina Rusijos Federacija, kuri, be to, yra pripažinusi jų suverenitetą ir nepriklausomybę (žr. šio sprendimo 10 punktą), o tai rodo informacijos, kuria siekiama atkartoti Rusijos Federacijos skleidžiamą propagandą, šališką pobūdį.

191 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškovė neįrodė, kad Taryba padarė faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad ji yra Rusijos Federacijos vadovybės iš esmės nuolat kontroliuojama žiniasklaidos priemonė ir kad savo programose transliavo tęstinius ir suderintus pasisakymus, skirtus Sąjungos pilietinei visuomenei, kuriais siekta pateisinti ir palaikyti Rusijos Federacijos agresiją prieš Ukrainą, vykdomą pažeidžiant tarptautinę teisę ir Jungtinių Tautų Chartiją. Ji taip pat neįrodė, kad Taryba padarė vertinimo klaidą, kai kvalifikavo šiuos pasisakymus kaip propagandos veiksmus, kuriais palaikoma minėta agresija, kaip matyti iš ginčijamų aktų 7 konstatuojamosios dalies.

– *Dėl apribojimų tinkamumo*

192 Reikia patikrinti, ar nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra tinkamos Sąjungos bendrojo intereso tikslams pasiekti.

193 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į didelę Tarybos diskreciją šioje srityje (žr. šio sprendimo 52 punktą), ji galėjo pagrįstai manyti, kad nagrinėjamomis ribojamosiomis priemonėmis, susijusiomis su Rusijos Federacijos kontroliuojamomis žiniasklaidos priemonėmis, kurias naudojant vykdomi propagandos veiksmai palaikant karinę invaziją į Ukrainą, galima apsaugoti Sąjungos viešąją tvarką ir visuomenės saugumą bei išlaikyti demokratinių diskusijų vientisumą Europos visuomenėje, taiką ir tarptautinį saugumą.

194 Nagrinėjamu atveju svarbu pažymėti, kad laikinas draudimas transliuoti ieškovės turinį kaip greito, vieningo, laipsniško ir koordinuoto atsako priemonė nustatyta taikant įvairias ribojamąsias priemones, taip pat yra tinkama priemonė tikslui daryti maksimalų spaudimą Rusijos valdžios institucijoms, kad jos nutrauktų savo veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama Ukraina, taip pat karinę agresiją prieš šią šalį (žr. šio sprendimo 163 punktą), pasiekti.

195 Darytina išvada, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra tinkamos Sąjungos bendrojo intereso tikslams pasiekti.

– *Dėl ribojimų būtinumo*

196 Reikia patikrinti, ar Sąjungos bendrojo intereso tikslų nebuvo galima pasiekti kitomis, mažiau ribojančiomis priemonėmis.

197 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į nepertraukiamai transliuojamų ieškovės naujienų kanalų pobūdį, kitos, mažiau varžančios ribojamosios priemonės, kaip antai draudimas transliuoti kai kuriose Sąjungos šalyse arba tik tam tikrų programų transliavimo būdų draudimas, taip pat tam tikro turinio ribojimas, arba įpareigojimas rodyti tam tikrą informacinį takelį ar net išpėjimą, neleidžia veiksmingai įgyvendinti ginčijamais aktais siekiamų tikslų, t. y. pašalinti tiesioginę grėsmę Sąjungos viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui ir daryti maksimalų spaudimą Rusijos valdžios institucijoms, kad jos nutrauktų karinę agresiją prieš Ukrainą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 85 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kaip teisingai pažymėjo Taryba ir kai kurios įstojusios į bylą šalys, kitos priemonės nebūtų leidusios pasiekti to paties rezultato, nes kai kurios iš jų, pavyzdžiui, draudimas transliuoti tam tikrą turinį, kiek tai susiję su nepertraukiamai transliuojamų naujienų kanalu, praktiškai būtų neįmanomos įgyvendinti, o kitų priemonių, kaip antai pareigos rodyti informacinį takelį ar net išpėjimą, veiksmingumas būtų buvęs ribotas.

- 198 Visų pirma reikia pažymėti, pirma, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės nustatytos neeilinėmis aplinkybėmis ir jų reikėjo imtis ypač skubiai (žr. šio sprendimo 9–18 punktus), o tai nulėmė, be kita ko, karinės agresijos prieš Ukrainą suintensyvėjimas, ir, antra, kad jos yra sudedamoji dalis iki šiol neregėto masto priemonių, kurių Taryba ėmėsi per paskutinę 2022 m. vasario mėn. savaitę ir kovo mėn. pradžioje, siekdama Sąjungos turimomis taikiomis priemonėmis pasipriešinti Rusijos Federacijos karinei agresijai prieš Ukrainą, atgrasyti ją nuo šios agresijos tęsimo ir taip apsaugoti Sąjungos sienas. Sąjungai įgyvendinant bendrą skubaus, vieningo, laipsniško ir koordinuoto atsako strategiją, tokių priemonių nustatymas, kiek jos iš tikrųjų atitinka Sąjungos pripažįstamus bendrojo intereso tikslus (žr. šio sprendimo 160–165 punktus), gali būti laikomas būtinu.
- 199 Be to, pritariant Tarybai ir kai kurioms įstojusioms į bylą šalims, reikia pažymėti, kad intensyvus pirmųjų prieš Ukrainą vykdomos karinės agresijos dienų nušvietimas neabejotinai buvo esminis momentas, kai žiniasklaidos priemonių, kaip antai ieškovės, veiksmai galėjo suaktyvėti ir daryti ypač žalingą poveikį Sąjungos viešajai nuomonei, manipuliuojant ir darant priešišką įtaką, atsižvelgiant į minėtų ieškovės transliuojamų programų turinį, siekiant pateisinti ir palaikyti Rusijos Federacijos vykdomą agresiją prieš Ukrainą. Tokiomis aplinkybėmis Taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, kad Sąjungai būtina imtis veiksmų nuo pat pirmųjų šios agresijos dienų, uždraudama, be kita ko, transliuoti ieškovės turinį, kad laikinai sustabdytų tokį propagandinį karinės agresijos prieš Ukrainą rėmėją Sąjungos teritorijoje.
- 200 Vadinasi, Taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad mažiau ribojančios priemonės nebūtų leidusios pasiekti užsibrėžtų tikslų.

– *Dėl interesų pusiausvyros*

- 201 Kalbant apie griežtai proporcingą nagrinėjamų ribojamųjų priemonių pobūdį, susikertančių interesų palyginimas rodo, kad sunkumai, kylantys dėl laikino draudimo transliuoti turinį, nėra neproporcingi siekiamiems tikslams, o šie tikslai savo ruožtu atitinka bendrojo intereso tikslus (žr. šio sprendimo 160–165 punktus).
- 202 Tikslų, kurių siekiama ginčijamais aktais, t. y. pirma, nutraukti nuolatinę ir suderintą propagandos veiklą, kuria palaikoma karinė agresija prieš Ukrainą, nukreiptą į Sąjungos ir kaimyninių šalių pilietinę visuomenę, siekiant apsaugoti Sąjungos vertybes, pagrindinius interesus, saugumą, vientisumą ir viešąją tvarką, ir, antra, apsaugoti Ukrainos teritorinį vientisumą, suverenitetą ir nepriklausomybę bei skatinti taikiai išspręsti krizę šioje šalyje, priskirtinų platesniam tikslui palaikyti taiką ir tarptautinį saugumą, laikantis Sąjungos išorinių veiksmų tikslų, įtvirtintų ESS 21 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose, svarba pateisina neigiamas, net sunkias pasekmes kai kuriems ūkio subjektams (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 149 ir 150 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 203 Kaip teigia Taryba, tikslo palaikyti taiką ir tarptautinį saugumą svarbą patvirtina ir tai, kad kitos Europos institucijos ir tarptautinės organizacijos nuo 2022 m. vasario 24 d., kai prasidėjo karinė agresija prieš Ukrainą, priėmė įvairius pareiškimus, sprendimus, pozicijas ir ėmėsi priemonių, kuriomis siekiama tų pačių tikslų kaip tie, kurių siekia Sąjunga (žr. šio sprendimo 15, 16, 18 ir 20 punktus).
- 204 Beje, šią svarbą minėtos institucijos patvirtino po to, kai buvo priimti ginčijami aktai. Taip buvo, be kita ko, kalbant apie Jungtinių Tautų Generalinę Asamblėją, kaip matyti iš šio sprendimo 165 punkto, ir Tarptautinį Teisingumo Teismą (TTT). 2022 m. kovo 16 d. Nutartyje byloje

Kaltinimai genocidu pagal Konvenciją dėl kelio užkirtimo genocidui ir baudimo už jį (Ukraina prieš Rusijos Federaciją) TTT pripažino, kad Ukraina turi pagrįstą teisę į tai, kad Rusijos Federacija nevykdytų karinių operacijų Ukrainos teritorijoje, siekdama joje užkirsti kelią tariamam genocidui ir nubausti už jį, ir, taikydamas laikinąsias apsaugos priemones, nusprendė, be kita ko, kad Rusijos Federacija turi nedelsdama nutraukti 2022 m. vasario 24 d. Ukrainos teritorijoje pradėtas karines operacijas ir užtikrinti, kad nė vienas iš jos karinių dalinių ar nereguliarių ginkluotųjų dalinių, kuris galėtų veikti jai vadovaujant ar remiant, ir jokia organizacija ar asmuo, kurie galėtų būti jos kontroliuojami ar vadovaujami, nevykdytų veiksmų, kuriais siekiama tęsti minėtas karines operacijas.

- 205 Kalbant apie Sąjungos vertybių, pagrindinių interesų, saugumo ir vientisumo apsaugą, pažymėtina, kad Sąjungai taip pat buvo svarbu nuo pat pirmų šios agresijos dienų laikinai sustabdyti ieškovės propagandinę veiklą, kuria siekta palaikyti karinę agresiją prieš Ukrainą.
- 206 Dėl šių priežasčių, atsižvelgiant į tai, kad saviraiškos laisvės įgyvendinimas susijęs su pareigomis ir atsakomybe, o ji yra dar didesnė kalbant apie audiovizualinės žiniasklaidos priemones (žr. šio sprendimo 136–138 punktus), kaip antai ieškovę, negalima teigti, kad aptariamoms informacijoms, apimančioms propagandinę veiklą, siekiant pateisinti ir palaikyti neteisėtą, neišprovokuotą ir nepateisinamą Rusijos Federacijos karinę agresiją prieš Ukrainą, tvarkymas nusipelno sustiprintos apsaugos, kuri pagal Chartijos 11 straipsnį suteikiama spaudos laisvei (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2022 m. balandžio 5 d. EŽTT sprendimo *NIT S.R.L. prieš Moldovos Respubliką*, CE:ECHR:2022:0405JUD002847012, 215 punktą), visų pirma kai tokia apsauga remiasi informacinę veiklą vykdančiu subjektu, iš esmės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas valstybės agresorės, kaip yra nagrinėjamu atveju (žr. šio sprendimo 172–174 punktus).
- 207 Be to, reikia pažymėti, kad pagrindinių teisių srityje, kurios yra sudedamoji dalis bendrųjų teisės principų, kurių laikymąsi užtikrina Sąjungos teismas, šis teismas, be kita ko, yra nusprendęs, kad tarptautiniuose žmogaus teisių apsaugos dokumentuose, kuriuos priimančios valstybės narės bendradarbiavo ar prie kurių prisijungė, taip pat gali būti gairių, į kurias reikia atsižvelgti pagal Sąjungos teisę (1974 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Nold / Komisija*, 4/73, EU:C:1974:51, 13 punktas), be kita ko, siekiant aiškinti ir taikyti Chartijos 11 straipsnį.
- 208 Atsižvelgiant į tai, kaip teisingai per teismo posėdį pabrėžė Taryba, Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Lenkijos Respublika, Komisija ir vyriausiasis įgaliotinis, reikia atsižvelgti į 1966 m. gruodžio 16 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtą Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, kurio šalys yra ne tik valstybės narės, bet ir Rusijos Federacija, ir kuris yra vienas iš tarptautinių dokumentų, susijusių su žmogaus teisių apsauga, į kurį Sąjungos teismas atsižvelgia taikydamas bendruosius Sąjungos teisės principus (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 27 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-540/03, EU:C:2006:429, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 209 Minėto pakto 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „bet kokia karo propaganda draudžiama įstatymu“. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ta aplinkybė, jog „karo propagandos“ draudimas įtvirtintas atskiroje dalyje, palyginti su to paties straipsnio 2 dalyje įtvirtintu „kiekvieno tautinės, rasinės ar religinės neapykantos kurstymo atveju“, turi būti aiškinama taip, kad juo „karo propagandą“ siekiama laikyti pačia pavojingiausia.
- 210 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia pažymėti, kad ieškovės propagandos veikla vykdoma vykstant karui, išprovokuotam valstybės veiksmu, kurį tarptautinė bendrija laiko „agresija“ (žr., be kita ko, šio sprendimo 15, 165 ir 204 punktus), pažeidžiant Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalyje

numatytą draudimą panaudoti jėgą. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Rezoliucijoje Nr. 110 (II), patvirtintoje Rezoliucija Nr. 381 (V), Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja pasmerkė „bet kokią propagandą bet kurioje šalyje, kuria siekiama sukelti ar palaikyti bet koki pavojų taikai, taikos nutraukimą ar bet koki agresijos aktą arba dėl kurios toks pavojus kyla“. Antra, reikia pažymėti, kad minėto paktų 20 straipsnio 1 dalyje nustatyto draudimo taikymo sritis, nurodant „bet kokią“ karo propagandą, apima ne tik būsimo karo kurstymą, bet ir tęstinius, kartotinius ir suderintus pasisakymus, kuriais palaikomas vykstantis karas, pažeidžiant tarptautinę teisę, visų pirma jei šie pasisakymai skleidžiami per valstybės agresorės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamą žiniasklaidos priemonę.

- 211 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad vykdydama veiklą laikotarpiu iki Rusijos Federacijos karinės agresijos prieš Ukrainą ir ypač pirmosiomis dienomis po šios agresijos ieškovė sistemingai vykdė „atrinktos“ informacijos, įskaitant akivaizdžiai netikrą ar klaidinančią informaciją, rodančią akivaizdų pusiausvyros nebuvimą pateikiant įvairius priešingus požiūrius, sklaidos veiksmus, turėdama konkretų tikslą pateisinti ir palaikyti minėtą agresiją.
- 212 Šiomis aplinkybėmis Taryba pagrįstai galėjo nuspręsti, kad būtina, laikantis Chartijos 11 straipsnio, užkirsti kelią tokioms saviraiškos formoms, kuriomis siekiama pateisinti ir palaikyti karinės agresijos aktą, kuriuo pažeidžiama tarptautinė teisė ir Jungtinių Tautų Chartija.
- 213 Atsižvelgiant į visas pirma nurodytas aplinkybes ir ypač į ypatingas šios bylos aplinkybes, pirma išdėstytų argumentų pakanka nustatyti, kad ieškovės saviraiškos laisvės apribojimai, kuriuos gali lemti nagrinėjamos ribojamosios priemonės, yra proporcingi siekiamiems tikslams, nes yra tinkami ir būtini.
- 214 Dėl ieškovės antraeilio argumento dėl saviraiškos ir informacijos laisvės, kaip ji suprantama pagal Chartijos 11 straipsnį, vertinant ją kaip pasyvią laisvę, t. y. visuomenės teisę gauti informaciją, nepaisant bet kokio klausimo, susijusio su ieškovės interesu ja remtis, pakanka konstatuoti, kad jei teisės transliuoti programas, kuriose palaikomas agresijos aktas, ribojimas yra pateisinamas ir proporcingas (žr. šio sprendimo 149–191 punktus), tas pats juo labiau taikoma visuomenės teisės priimti tokias programas ribojimui.
- 215 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, ieškinio antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo laisvės užsiimti verslu pažeidimu

- 216 Ieškovės teigimu, ginčijamais aktais pažeidžiama Chartijos 16 straipsniu saugoma laisvė užsiimti verslu. Bet koks žiniasklaidos laisvės apribojimas automatiškai paveikia šią laisvę. Nagrinėjamu atveju, kaip teigia ieškovė, taip iš tikrųjų yra, nes nagrinėjamosiomis ribojamosiomis priemonėmis nustatytas bendras ir absoliutus draudimas transliuoti iš esmės užkerta kelią ieškovės žurnalistams ir darbuotojams tęsti savo veiklą, taip pat kyla konkreti grėsmė, kad ieškovė netrukus bus likviduota.
- 217 Taryba, palaikoma Belgijos Karalystės, Estijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio, nesutinka su ieškovės argumentais.
- 218 Pagal Chartijos 16 straipsnį „laisvė užsiimti verslu pripažįstama pagal Sąjungos teisę ir nacionalinės teisės aktus bei praktiką“.

- 219 Nagrinėjamu atveju nekyla jokių abejonių, kad ginčijamuose aktuose nustatytos ribojamosios priemonės lemia ieškovės teisės į laisvę užsiimti verslu įgyvendinimo apribojimus.
- 220 Vis dėlto tokia laisvė, kaip ir kitos pagrindinės teisės, nėra absoliučios teisės, taigi gali būti nustatyti naudojimosi jomis apribojimai, jeigu jie pagrįsti Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais, su sąlyga, kad tokie apribojimai iš tikrųjų atitinka minėtus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu nėra neproporcingi ir neleistini veiksmai, keliantys grėsmę pačių užtikrinamų teisių esmei (žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 148 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 221 Be to, tiesa yra tai, kad ribojamosios priemonės dėl savo esmės turi poveikį, be kita ko, laisvei užsiimti profesine veikla, taip sukeldamos žalos šalims, kurios visiškai nėra atsakingos dėl padėties, lėmusios sankcijų nustatymą. Toks juo labiau yra tikslinių ribojamųjų priemonių poveikis subjektams, kuriems jos skirtos (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 149 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 222 Kaip buvo priminta šio sprendimo 145 punkte, tam, kad laisvės užsiimti verslu ribojimas būtų suderinamas su Sąjungos teise, jis turi atitikti tokias sąlygas: būti numatytas įstatymo, nekeisti minėtos laisvės esmės, juo turi būti iš tikrųjų siekiama Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo ir šis apribojimas turi būti proporcingas (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, T-734/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:542, 140 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 223 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju minėtos sąlygos yra įvykdytos.
- 224 Pirma, nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra „numatytos įstatymo“, nes jos įtvirtintos, be kita ko, visuotinai taikomuose teisės aktuose, kurie turi aiškų teisinį pagrindą Sąjungos teisėje, ir yra pakankamai nuspėjamos (žr. šio sprendimo 149 punktą).
- 225 Antra, kadangi minėtos priemonės yra laikinos ir gali būti atšauktos, reikia konstatuoti, kad jomis nekeičiama laisvės užsiimti verslu esmė (žr. šio sprendimo 154 ir 155 punktus), juo labiau kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kurie galėtų leisti suabejoti šia išvada.
- 226 Trečia, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 202 punkte, ginčijamais aktais siekiamų tikslų, kurie, pirma, susiję su Sąjungos vertybių, jos pagrindinių interesų, saugumo, vientisumo ir viešosios tvarkos apsauga ir, antra, su taikos palaikymu ir tarptautinio saugumo stiprinimu, ir kurie, kaip matyti iš šio sprendimo 160–166 punktuose nurodytų aplinkybių, yra dalis Sąjungos nustatytos bendros strategijos tikslų, kai reikia imtis įvairių ribojamųjų priemonių, kuriomis galiausiai siekiama daryti kuo didesnę spaudimą Rusijos Federacijai, kad ši nutrauktų karinę agresiją prieš Ukrainą, vykdomą pažeidžiant tarptautinę teisę ir Jungtinių Tautų Chartiją, laikantis ESS 21 straipsnyje nustatytų Sąjungos išorės veiksmų tikslų, svarba pateisina neigiamas, net sunkias kai kuriems ūkio subjektams pasekmes.
- 227 Ketvirta, kalbant apie nagrinėjamų ribojamųjų priemonių tinkamumą, būtinumą ir proporcingumą, reikia nurodyti šio sprendimo 193–213 punktus.
- 228 Nagrinėjamu atveju tiesa yra tai, kad ieškovei laikinai neleidžiama vykdyti transliavimo veiklos Sąjungoje ar transliuoti į Sąjungą nuo to laiko, kai pradėtos įgyvendinti nagrinėjamos ribojamosios priemonės. Vis dėlto toks laikinas draudimas visiškai pateisinamas minėtomis priemonėmis siekiamais bendrojo intereso tikslais (žr. šio sprendimo 161–166 punktus). Šiuo klausimu ieškovė

teigia, kad ginčijamais aktais keliamas pavojus visų jos darbuotojų darbo vietų tęstinumui, visų pirma nuo transliavimo veiklos neatsiejamoms pareigoms ir jos finansiniam gyvybingumui, dėl to ji greitai gali būti likviduota. Vis dėlto ji nepateikia įrodymų, kurie leistų daryti išvadą, kad kyla tiesioginė rizika jos finansiniam gyvybingumui, atsižvelgiant, pirma, į tai, kad ginčijamais aktais jai neužkertamas kelias toliau vykdyti tam tikrą veiklą (žr. šio sprendimo 156 ir 157 punktus), ir, antra, į tai, kad ji priklauso asociacijai, kuri iš esmės visiškai finansuojama iš Rusijos valstybės biudžeto (žr. šio sprendimo 172 punktą).

- 229 Taigi Taryba teisingai nusprendė, kad laikinas draudimas iki 2022 m. liepos 31 d. ieškovei transliuoti Sąjungoje ir į Sąjungą gali padėti veiksmingai siekti ginčijamų aktų tikslų, apie kuriuos priminta šio sprendimo 226 punkte.
- 230 Darytina išvada, kad nagrinėjamosiomis ribojamosiomis priemonėmis nebuvo neproporcingai apribota ieškovės laisvė užsiimti verslu ir kad jos argumentai šiuo klausimu turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 231 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimu

- 232 Ieškovės teigimu, ginčijamais aktais pažeidžiamas Chartijos 21 straipsnyje pripažintas nediskriminavimo principas, nes jie grindžiami tik ieškovės finansavimo šaltiniu ir konkrečiai jos ryšiu su Rusijos Federacija, o ne ieškovės individualiu elgesiu. Bet koks žiniasklaidos draudimas vien dėl akcininkų, kuriais gali būti valstybė ar privatus asmenys, nacionalinės priklausomybės prieštarauja nediskriminavimo principui.
- 233 Taryba, palaikoma Belgijos Karalystės, Estijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio, nesutinka su ieškovės argumentais.
- 234 Pagal Chartijos 21 straipsnio 1 dalį „draudžiama bet kokia diskriminacija, ypač dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos“. Pagal to paties straipsnio 2 dalį Sutarčių taikymo srityje ir nepažeidžiant konkrečių jų nuostatų taip pat draudžiama bet kokia diskriminacija dėl asmens pilietybės.
- 235 Dėl draudimo diskriminuoti dėl pilietybės reikia priminti, kad pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį aiškinant šią Chartiją reikia atsižvelgti į su ja susijusius išaiškinimus.
- 236 Remiantis minėtais išaiškinimais, Chartijos 21 straipsnio 2 dalis „atitinka [SESV] 18 straipsnio pirmą pastraipą ir turi būti taikoma pagal šią nuostatą“. Be to, pagal Chartijos 52 straipsnio 2 dalį šios Chartijos pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų. Tuo remiantis darytina išvada, kad Chartijos 21 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip turinti tą pačią reikšmę kaip SESV 18 straipsnio pirmą pastraipą (žr. 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Wattiau / Parlamentas*, T-737/17, EU:T:2019:273, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 237 SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta, kad „Sutarčių taikymo srityje, nepažeidžiant jose esančių specialių nuostatų, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės“. Ši nuostata yra SESV antroje dalyje „Nediskriminavimas ir Sąjungos pilietybė“. Ji taikoma situacijoms, patenkančioms į Sąjungos teisės taikymo sritį, kai vienos valstybės narės pilietis diskriminuojamas, palyginti su kitos valstybės narės piliečiu, vien dėl pilietybės (žr. 2017 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Petrov ir kt. / Parlamentas*, T-452/15, EU:T:2017:822, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 238 Atsižvelgiant į ieškovės nurodytą diskriminaciją dėl pilietybės, t. y. į tai, kad iš esmės ji yra diskriminuojama dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių, nes jos akcininkai yra iš Rusijos ir dėl šios priežasties ji vertinama mažiau palankiai nei kiti audiovizualinės žiniasklaidos veiklą vykdančios Prancūzijos transliuotojai, kuriems netaikoma tokio paties pobūdžio trečiosios šalies subjekto kontrolė, reikia pažymėti, kad net darant prielaidą, jog juridinis asmuo gali pagrįstai reikalauti taikyti Chartijos 21 straipsnio 2 dalį, vis dėlto toks skirtingas vertinimas nepatenka į minėtos nuostatos taikymo sritį, kaip nurodyta šio sprendimo 237 punkte.
- 239 Bet kuriuo atveju, pritariant Tarybai, reikia pažymėti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės buvo pritaikytos ieškovei įvertinus konkrečius įrodymus dėl jos vaidmens vykdančios propagandos veiksmus, kuriais palaikoma Rusijos Federacijos karinė agresija prieš Ukrainą. Motyvai, kuriais Taryba rėmėsi priimdama ginčijamus aktus, grindžiami ieškovės, kaip Rusijos Federacijos vadovybės nuolat tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamo strateginės informacijos ir propagandos įrankio, vaidmeniu. Žinoma, tai, kad jos akcinis kapitalas priklauso Rusijoje įsteigta asociacijai, visiškai finansuojamai iš Rusijos valstybės biudžeto, nebuvo antraeilis dalykas vertinant jos propagandinę veiklą. Vis dėlto iš ginčijamų aktų matyti, kad skirtingas ieškovės vertinimas, palyginti su kitais audiovizualinės žiniasklaidos veiklą vykdančiais transliuotojais, grindžiamas dviem kriterijais: vienas susijęs su Rusijos Federacijos vyriausybės vykdoma ieškovės kontrole, o kitas – su jo propagandos veiksmis palaikant karinę agresiją prieš Ukrainą. Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, jos kapitalo struktūra ar finansavimo šaltinis nėra vienintelis motyvas, kuriuo remdamasi Taryba priėmė ginčijamus aktus.
- 240 Be to, ieškovė nenurodo jokios kitos kategorijos asmenų, kurių padėtis panaši į ieškovės padėtį, t. y. kurie būtų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojami Rusijos Federacijos vadovybės, ir kurie būtų vertinami palankiau.
- 241 Taigi ieškovė neįrodė, kaip jai buvo taikoma pagal Chartijos 21 straipsnį draudžiama diskriminacija.
- 242 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio ketvirtąjį pagrindą, taigi, ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 243 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus, įskaitant bylinėjimosi išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

- 244 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Lenkijos Respublika ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 245 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nepaminėtam įstojusiam į bylą asmeniui pačiam padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje reikia nuspręsti, kad vyriausiasis įgaliotinis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (didžioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *RT France* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**
- 3. Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Lenkijos Respublika, Europos Komisija ir Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas	Kanninen	Tomljenović
Gervasoni	Spielmann	Frimodt Nielsen
Schwarcz	Buttigieg	Öberg
Mastroianni	Brkan	Gâlea
Dimitrakopoulos	Kukovec	Kingston

Paskelbta 2022 m. liepos 27 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
Procesas ir šalių reikalavimai	7
Dėl teisės	8
Dėl Tarybos kompetencijos priimti ginčijamus aktus	8
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu	11
Dėl antros dalies, iš esmės grindžiamos ieškovės teisės būti išklaustyta nepaisymu	13
Dėl pirmos dalies, grindžiamos nepakankamu ginčijamų aktų motyvavimu ieškovės atžvilgiu	17
Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo saviraiškos ir informacijos laisvės pažeidimu	19
Dėl jurisprudencijoje suformuluotų principų, taikytinų saviraiškos laisvės srityje	21
Dėl saviraiškos laisvės apribojimo buvimo	23
Dėl sąlygos, kad bet koks saviraiškos laisvės apribojimas turi būti numatytas įstatymo	24
Dėl saviraiškos laisvės esmės paisymo	25
Dėl Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo siekimo	26
Dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių proporcingumo	27
– Dėl Tarybos pateiktų įrodymų svarbos ir pakankamumo	27
– Dėl apribojimų tinkamumo	33
– Dėl ribojimų būtinumo	33
– Dėl interesų pusiausvyros	34
Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo laisvės užsiimti verslu pažeidimu	36
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimu	38
Dėl bylinėjimosi išlaidų	39